

Bemærkninger til forslaget.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget har til formål at fremme, at overskud optjent i Grønland bliver beskattet i Grønland. Det er konstateret, at selskaber ved at flytte det skattemæssige hjemsted til udlandet, kan undgå beskatning af kapital optjent ved erhvervsmæssige aktiviteter i Grønland. Beskatningen af selskaber, som ophører med at være fuldt skattepligtige til Grønland, foreslås derfor udvidet.

Forslaget har desuden til formål at udvide bruttoskatteordningen til at omfatte udefrakommende arbejdskraft, som udfører arbejde på vandkraftanlæg, der opføres på vegne af Grønlands Selvstyre. Det foreslås i forlængelse hermed, at indtægterne fra skat fra denne arbejdskraft skal tilfalde landskassen. Dette svarer til, hvad der gælder for anlæggelsen af lufthavne på vegne af Grønlands Selvstyre.

Investeringer i vandkraftanlæg til forsyningen af bosteder er nationale anliggender, hvorfor skatteindtægter fra løn for den udefrakommende arbejdskraft, der arbejder på disse anlæg, ligeledes bør indgå i landskassen, hvor de kan indgå i en samlet prioritering af midlerne via finansloven.

Forslaget indeholder også andre mindre konsekvensrettelser m.v. til landstingsloven.

En lignende ordning findes i lande såsom Danmark, Schweiz, Belgien, Frankrig og Canada.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Det foreslås, at beskatningen ved ophør af skattepligt udvides og at bestemmelsen præciseres.

Gældende ret

Hvis fysiske eller juridiske personer ophører med at være skattepligtige til Grønland, skal der i medfør af § 38 ske en ophørsbeskatning (exit-beskatning). Ved ophøret anses visse former for aktiver (formuegoder) for afstået på det tidspunkt, hvor skattepligten ophører. Det vil sige, at der sker en beskatning af en urealiseret gevinst af de skattepligtige aktiver på ophørstidspunktet.

Gevinsten opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og handelsværdien af aktivet på ophørstidspunktet. Anskaffelsessummen er aktivets handelsværdi, da det blev indført til Grønland.

Bestemmelsen omfatter fysiske og juridiske personers aktiver, som er erhvervet som led i næring eller spekulation, jf. § 34, nr. 2. Næringsbegrebet omfatter f.eks. fysiske og immaterielle aktiver, som indgår i en erhvervsdrivendes, et selskabs eller en forenings m.v. erhvervsmæssige virksomhed. Desuden omfattes fysiske og juridiske personers finansielle kontrakter omfattet af §

17. Endvidere omfattes fordringer (obligationer), som forrentes med en rentesats under den fastsatte mindsterentesats, jf. § 18, hvis fordringen ejes af fysiske personer, som er fuldt skattepligtige til Grønland. Endeligt omfattes fuldt skattepligtige selskabers m.v. beholdninger af aktier, anparter, fordringer, pantebreve og obligationer omfattet af § 16, stk. 1 og 2.

Fortjenester opgjort efter § 38 skal medregnes i selvangivelsen for det indkomstår, hvori skattepligten ophører.

Hvis selskabet eller personen ophører med at være fuldt skattepligtig, men fortsat driver erhverv i Grønland via et fast driftssted, sker der ikke en beskatning af de aktiver, der er knyttet til det faste driftssteds fortsættende aktiviteter. Et fast driftssted kan f.eks. bestå i et kontor eller en fabrik i Grønland. Hvis det faste driftssted senere ophører med at være skattepligtigt efter § 2, stk. 1, nr. 10, medfører dette en ophørsbeskatning af driftsstedets aktiver efter § 38.

Forslaget

Den gældende § 38 fremstår utilstrækkelig til at forhindre, at der føres kapital ud af Grønland uden beskatning. Bestemmelsen omfatter således kun den urealiserede gevinst af de opregnede fysiske og immaterielle aktiver, samt finansielle kontrakter.

Bestemmelsen omfatter således ikke den kapitalopbygning, der kan være sket i form af et opsparet overskud fra tidligere år, som kan være optjent ved erhvervsmæssige aktiviteter i Grønland. Det kan f.eks. være i form af selskabets indestående i en bank eller en fordring.

Selskabet ophørsbeskattes desuden kun med selskabsskatten på 25 procent. Beskatningen er således også væsentligt mindre end beskatningen af udbytter fra et selskab i Grønland: Udbytter, som udbetales til selskabets aktionærer, pålægges som hovedregel en kildeskat på mellem 42 til 44 procent, dog kun 36 procent for råstofelskaber m.v. Grønlands beskatningsret er desuden som hovedregel 35 procent, hvis aktionæren har hjemsted i et land, som Grønland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Udover at ophørsbeskatningen ikke omfatter den opbyggede kapital, medfører det, at et selskabs hjemsted flytter fra Grønland også, at aktionærer i udlandet undgår kildeskat i Grønland af udbytter, som ellers ville have været indeholdt af selskabet.

Ved at flytte selskabets skattemæssige hjemsted til udlandet, kan kapitalen flyttes ud af Grønland, med en lempeligere beskatning heraf. Selskabet vil i de tilfælde slippe med kun at betale selskabsskat i Grønland af overskuddene over årene. Af § 1, stk. 1, nr. 3, følger, at selskaber er fuldt skattepligtige i Grønland, hvis de er registeret som hjemmehørende i Grønland, eller hvis selskabets ledelse har sæde i Grønland. Det er tilstrækkeligt, at 1 af kriterierne er opfyldt, for at selskabet anses for fuldt skattepligtigt efter lovens regler.

Selskaber, der i det centrale erhvervsregister (CVR) står anført som hjemmehørende i Grønland, anses efter fast administrativ praksis for fuldt skattepligtige til Grønland. Dette er ligeledes som nævnt fuldt tilstrækkeligt for, at der består fuld skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 3.

Skatteforvaltningen fører i de tilfælde ikke en kontrol med, hvor ledelsens sæde befinder sig.

Forslaget medfører ligeledes ikke en pligt for skatteforvaltningen til at føre en yderligere kontrol med dette.

Sager om ophør ved flytning opstår derfor som hovedregel, når selskabet eller selskabets ejere af eget initiativ igangsætter ophøret. Det kan eksempelvis ske ved at ændre hjemstedet, eller ved at der tages kontakt til skatteforvaltningen med henblik på ændring af skattestatus for selskabet. En sådan ændring kan eksempelvis ske på baggrund af, at en udenlandsk skattemyndighed har rejst en sag om, at selskabet også er fuldt skattepligtigt i det pågældende land. Tilsvarende ville skatteforvaltningen rejse en sådan sag over for et selskab, som er udenlandsk registreret, men som har ledelsens sæde i Grønland.

I de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Grønland har indgået baseret på OECD's modeloverenskomst, gælder dog, at et selskab anses for at have skattemæssigt hjemsted i det land, hvor selskabets ledelse har sæde. Hvis ledelsens sæde i de tilfælde flytter til udlandet, anses selskabet for skattemæssigt hjemmehørende uden for Grønland. Ledelsens sæde er det sted, hvor de daglige driftsmæssige beslutninger træffes i selskabet. Det har ikke betydning, hvor aktionærer eller anpartshaverne har hjemsted. Det har ligeledes som hovedregel ikke betydning, hvor bestyrelsesmedlemmerne har bopæl eller mødes til bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen reelt udøver den daglige ledelse af selskabet. Beslutninger, der træffes på generalforsamlingsniveau, er ligeledes som udgangspunkt ikke afgørende for, hvor ledelsens sæde befinder sig, idet det afgørende er den daglige ledelse af selskabet.

Skatteforvaltningen har i et konkret tilfælde konstateret, at et selskab flyttede ledelsens sæde ud af Grønland, og at der efter flytningen blev udloddet betydelige udbytter fra selskabet, uden at de kunne kildebeskattes i Grønland. De eksisterende værnsregler i blandt andet § 69 a, om misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster, kan ikke effektivt adressere det hul, der er i de gældende regler.

Sager herom forventes også fremadrettet at være sjældne, men det vurderes hensigtsmæssigt at sikre Grønland en fair kildebeskatning i de tilfælde, hvor det sker. Med fair menes i denne sammenhæng, at der skal indeholdes og indbetales en udbytteskat, som i det væsentlige svarer til den, som en grønlandsk ejer betaler ved udlodning af udbytter.

Efter høringen foreslås det, at § 38, stk. 1-5 skal bibeholdes i den nuværende form. Der er lagt vægt på, at bestemmelserne er klare, og for, at bevare kontinuiteten i lovgivningen. Forslagets § 38, stk. 1 og 2, er derfor udgået efter høringen.

Ændringerne til § 38 består efter høringen i, at der tilføjes 3 nye bestemmelser til § 38 i form af stk. 6-8. Forslagets § 38, stk. 6, 7 og 8, svarer med til § 38, stk. 3 og stk. 4, i det forslag, som blev sendt i høring.

Det foreslås med tilføjelsen af § 38, stk. 6, at beskatningen ved ophør af skattepligt i Grønland udvides til at omfatte den kapital, som kan være opsparet i selskaber og skattepligtige foreninger. Bestemmelsen omfatter kun selskaber og foreninger m.v., der er fuldt skattepligtige på ophørstidspunktet, og omfatter således ikke udenlandske selskabers faste driftssteder i Grønland.

Beskatningen sker efter forslaget ved, at der ved ophør af den fulde skattepligt foretages en opgørelse af det provenu, som kunne udloddes til aktionærene ved likvidation af selskabet. Opgørelsen skal hermed afspejle værdien af selskabets aktiver fratrukket passiver i form af selskabets gæld. Hvis værdien består i fysiske eller immaterielle aktiver, opgøres værdien baseret på handelsværdien af aktiverne på ophørstidspunktet.

Selskabet pålægges at indeholde- og indbetale en udbytteskat af det opgjorte provenu til landskassen. Provenuet behandles dermed i øvrigt som et udbytte.

Af hensyn til, at selskabet ved ophøret er beskattet af den urealiserede fortjeneste af aktiverne med selskabsskatten, jf. den gældende § 38, stk. 1, beskattes udbyttet med udbyttedifferenceskatten, jf. lovens § 87. Der tages herved også hensyn til, at selskabet ikke kan anvende fradragsretten for udlodningen af udbytter, da selskabet ophørte med at være fuldt skattepligtigt.

For selskaber m.v. vil der således efter forslaget ske en beskatning i 2 led: Først sker der en beskatning af aktiver, der anses for afstået på ophørstidspunkt, jf. § 38, stk. 1. Dernæst sker der en beskatning af et opgjort likvidationsprovenu på ophørstidspunktet efter bestemmelsens stk. 6.

Eksempel på beskatningen ved ophør § 38, stk. 1, og den foreslåede stk. 6.

A er en fysisk person med hjemsted i Grønland. A ejer 100 % af aktierne i selskabet B A/S, som også er hjemmehørende i Grønland i Kommuneqarfik Sermersooq. A vil flytte både sig selv og selskabets hjemsted til Danmark.

For A vil ophøret ikke medføre en ophørsbeskatning af aktierne i B A/S, jf. § 38, stk. 1, idet A ikke har erhvervet aktierne som led i næring eller spekulation, jf. § 34, nr. 2. A ville heller ikke have været skattepligtig ved et salg af aktierne i B A/S. Forslaget medfører her ikke en ændring i retstilstanden.

Selskabet B har følgende aktiver og urealiserede fortjenester:

Aktiver	Værdi (kr.)	Fortjeneste på ophørstidspunktet (kr.)
Pengebeholdning	500.000	0
Aktier i andre selskaber	2.000.000	1.000.000
Fast ejendom i Grønland	5.000.000	2.000.000
I alt	7.500.000	3.000.000

Selskabet bliver grundet ophøret beskattet af den urealiserede gevinst på aktierne på 1. mio. kr., som en skattepligtig fortjeneste, jf. § 38, stk. 1, samt § 16, stk. 2.

Der sker ikke en beskatning af den faste ejendom, hvis den ikke afstås i forbindelse med ophøret, da den faste ejendom fortsat er omfattet af grønlandsk beskatning, jf. § 16, stk. 3, samt § 2, stk. 1, nr. 15.

Selskabets skattepligtige urealiserede fortjenester udgør således 1. mio. kr., hvilket udløser en ophørsbeskatning af selskabet, B, på (25 procent af 1 mio.kr.) 250.000 kr., jf. § 38, stk. 1.

Dernæst er der ophørsbeskatningen efter den foreslåede § 38, stk. 6. Selskabets samlede værdi, efter der er betalt selskabsskat efter § 38, stk. 1, svarer således til 7.250.000 kr., som er den værdi, der kunne udloddes til A ved en solvent likvidation af selskabet.

Den samlede udskrivningsprocent i Kommuneqarfik Sermersooq er på 42, hvorfor differenceudbytteskatten er $(42 - 25 \text{ procent}) = 17 \text{ procent}$. Selskabet B skal således indeholde og indbetale en udbytteskat på $(17 \text{ procent af } 7.250.000)$ 1.232.500 kr.

I forslaget § 38, stk. 7, fastsættes det, at bestemmelsens stk. 6, ikke finder anvendelse ved et ophør, som skyldes en solvent likvidation af selskabet. Det fremgår desuden at skattebetalingen kan nedsættes, hvis kapitalejeren, som er et andet selskab m.v., har været beskattet af en gevinst efter § 16, stk. 2 i forbindelse med et ophør.

Endeligt foreslås der ved § 38, stk. 8, indført klare bestemmelser om, at selskaber skal anmelde ophør af skattepligt til skatteforvaltningen. I mange tilfælde konstateres et ophør først ved skatteforvaltningens kontrol, eller ved, at der ikke længere bliver indsendt en selvangivelse. Det medfører større administrative byrder for skatteforvaltningen. Det foreslås desuden, at overtrædelser af indberetningspligten skal kunne udløse foranstaltninger i form af bøder, hvis overtrædelser er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

2.2. Udvidelse af bruttoskatteordningen til at omfatte vandkraftanlæg opført på vegne af selvstyret.

Gældende ret

Bruttoskatteordningen i § 72 a, stk. 1, omfatter fysiske personer, der som led i ansættelsesforhold udfører arbejde ved projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver eller installations- og monteringsopgaver *uden for eksisterende byer og bygder*.

Bruttoskatteordningen blev ved Inatsisartutlov nr. 48 af 23. november 2017 udvidet til at omfatte lufthavne, der opføres på vegne af Grønlands Selvstyre.

Af § 68, stk. 2, nr. 7, følger, at provenuet fra ansatte på bruttoskatteordningen uden for eksisterende byer og bygder eller ved opførslen af lufthavne på vegne af selvstyret tilfalder landskassen. Af bemærkningerne til bestemmelsen i Inatsisartutlov nr. 20 af 18. november 2010 fremgår følgende om kravet om der skal være tale om for vandkraftanlæg uden for eksisterende byer og bygder:

”[...] anlæg af vandkraftværker med det hovedformål, at levere el til forsyning af eksisterende byer og bygder [vil] falde uden for bestemmelsen, mens sådanne anlæg vil være omfattet af bestemmelsen, hvis hovedformålet med anlægget er, at levere el til en mine, et fabriksanlæg beliggende uden for eksisterende byer eller bygder med videre.”

Bruttoskatteordningen og den fordeling af skatteindtægter, som følger af § 68, stk. 2, nr. 7, finder dermed kun anvendelse for vandkraftanlæg, hvis hovedformål er at forsyne et industrielt formål eller et råstofprojekt, men omfatter således ikke anlæg, der opføres med henblik på forsyning af bosteder.

Forslaget

Der forventes i den kommende tid at blive foretaget væsentlige investeringer i vandkraftforsyningen. Det foreslås at udvide bruttoskatteordningen således at ansatte, der udfører arbejde ved opførelse af vandkraftanlæg på vegne af Grønlands selvstyre, omfattes af bruttoskatteordningen. Det foreslås i forlængelse heraf, at provenuet fra skatter fra indkomsten i dette ansættelsesforhold skal tilfalde landskassen.

Det forventes, at efterspørgslen efter arbejdskraft til vandkraftprojekterne kan overstige kapaciteten i den grønlandske bygge- og anlægsbranche, hvorfor byggeriet forventes at involvere arbejdskraft fra udlandet. Forslaget er desuden begrundet i et ønske om at forenkle skatteligningen for de udenlandske arbejdstagere, der arbejder på disse projekter.

Fordelingen af provenuet fra skatter mellem landskassen og kommunerne afspejler byrde- og opgavefordelingen mellem kommunerne og Naalakkersuisut. Med den udefrakommende

arbejdskraft er der tale om ansatte, der typisk ikke gør brug af kommunale velfærdsydelser i Grønland, da de normalt kun opholder sig her i landet i forbindelse med byggeriet.

Bruttoskatteordningen medfører, at de ansatte betaler en endelig skat på 35 procent af bruttoindkomsten uden personfradrag eller beskæftigelsesfradrag. Personer, omfattet af bruttoskatteordningen, behøver i visse tilfælde ikke at indgive en selvangivelse, medmindre de har andre indkomster, som omfattes af grønlandsk beskatningsret.

Forslaget indebærer ikke i øvrigt ændringer i bruttoskatteordningen. Det er et krav for at være omfattet af bruttoskatteordningen, at den ansatte ikke har været skattepligtig til en kommune her i landet indenfor 6 måneder forud for opholdets begyndelse. Personer, der f.eks. har bopæl i Grønland, og som finder arbejde ved vandkraftprojektet, kan dermed ikke omfattes af bruttoskatteordningen.

For at den ansatte omfattes af bruttoskatteordningen, er det desuden et krav, at den ansatte udfører arbejde som led i ansættelsesforhold ved projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver eller installations- og monteringsopgaver. Opgaver af administrativ karakter omfattes således ikke af bruttoskatteordningen.

2.3. Konsekvensrettelser m.v.

Forslaget indeholder dernæst mindre konsekvensrettelser og præciseringer.

Tynd kapitalisering

Ved Inatsisartutlov nr. 72 af 20. november 2023 blev grænsen for, hvornår et selskab anses for tyndt kapitaliseret hævet fra 2:1 til 4:1 i § 36 c, stk. 1, nr. 3.

Denne ændring blev imidlertid ved en fejl ikke indarbejdet i bestemmelsens stk. 5, der omhandler, hvordan beskæringen af rentefradraget foretages for en skattepligtig, hvis forholdet mellem egenkapital og fremmedkapital overstiges. Forslaget har karakter af en konsekvensrettelse.

Beskatningen af afkastet af bestandsoverdragne § 39 c ratepensionsordninger

Der fremstår at være opstået en regelkonflikt mellem § 44, stk. 2, nr. 5, og § 44, stk. 2, nr. 1, samt § 1 i Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. Bestemmelserne omhandler beskatningen af afkastet af § 39 c pensionsordninger. Det omfatter de bestandsoverdragne ratepensionsordninger fra PFA Soraarneq, der blev overført til PFA Danmark i 2018.

Af § 44, stk. 2, nr. 5, følger, at forsikringstageren fritages for almindelig indkomstbeskatning af afkastet af et ratepensionsdepot, der blev bestandsoverdraget i 2018. Afkastet heraf beskattes i stedet med 15,3 procent efter Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. Det afkast, der

derimod skyldes indbetalinger til pensionsdepotet efter bestandsoverdragelsen, skulle derimod beskattes på lige fod med renteindtægter af et bankindestående.

Imidlertid følger denne fordeling ikke af § 44, stk. 2, nr. 1, hvor der også henvises til § 39 c, eller af § 1 i Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. Det foreslås derfor, at § 44, stk. 2, nr. 5, ophæves. I praksis har der ikke været foretaget en skelnen mellem afkastet af det oprindelige bestandsoverdragne pensionsdepot og det afkast, der skyldes indbetalinger foretaget efter bestandsoverdragelsen i 2018. Hele dette afkast, har derfor i praksis været beskattet efter reglerne i Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. Forslaget medfører derfor ikke en ændring af den skattemæssige behandling af disse ratepensionsdepoter.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget har til hensigt at lukke et hul i skattelovgivning, hvilket mindsker mulighederne for, at selskabskapital føres ud af Grønland uden beskatning. Det er ikke muligt at anslå, hvilket provenu forslaget vil give for det offentlige, da det i høj grad afhænger af antallet af selskaber, som skifter skattemæssigt hjemsted, samt den opsparede kapital i disse selskaber. Endeligt afhænger det af, i hvor stort omfang selskaberne i stedet opløses ved solvent likvidation. Det skal bemærkes, at reglen ikke indfører en beskatning, hvis der i stedet foretages en solvent likvidation af et selskab i Grønland.

Forslaget om indberetningspligt ved ophør forventes at give skatteforvaltningen bedre oplysninger om selskaber, der ophører med at være skattepligtige til Grønland. Dette kan desuden give mindre administration med skønsmæssige ansættelser m.v. for selskaber og driftssteder, der er ophørt.

Det forventes, at brug af udenlandsk arbejdskraft under bruttoskatteordningen kan bidrage til at nedbringe anlægsudgifterne. I det omfang at anlægsudgifterne påvirkes i nedadgående retning, reducerer det desuden behovet for lånefinansiering og dermed finansieringsudgifterne. NunaGreen A/S, der på Selvstyrets vegne står for opførelsen af vandkraftanlæggene, har oplyst, at anvendelse af bruttoskatteordningen overslagsmæssigt forventes at påvirke anlægsudgifterne med estimeret 0,5 procent.

De provenumæssige konsekvenser af udvidelsen af bruttoskatteordningen afhænger af, om der opføres omfattede vandkraftanlæg og dernæst af lønudgifterne til projekterne, samt andelen af udefrakommende arbejdskraft. Hvis det antages, at al arbejdskraften på projektet er udefrakommende, kan udvidelsen af vandkraftforsyningen i Nuuk som eksempel skønsmæssigt give landskassen et merprovenu på mellem 235- 237 mio. kr. i anlægsfasen, på bekostning af et samlet set mindre provenu fra skatter for det offentlige på mellem 10–19 mio. kr. Kommunerne vil ikke have andel i et merprovenu fra anlægsfasen, da provenuet fra bruttoskatteordningen tilfalder landskassen. Da en del af arbejdskraften på projektet forventes at være herboende, forventes de provenumæssige konsekvenser ligeledes reelt at være mindre end angivet.

Forslagene vedrørende konsekvensrettelser m.v. har ikke økonomiske konsekvenser.

Forslaget forventes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For de selskaber, som ophører med at have skattemæssigt hjemsted i Grønland, medfører forslaget en øget beskatning og en indberetningspligt. Den øgede administrative byrde opstår således kun i de tilfælde, hvor et selskab m.v. ophører med at have skattemæssigt hjemsted i Grønland. Forslaget forventes at give mere rene linjer for, hvornår selskaber og faste driftssteder er ophørt med at være skattepligtige til Grønland.

Udvidelsen af bruttoskatteordningen vil gøre det nemmere for virksomhederne at håndtere indkomstbeskatningen for en udefrakommende arbejdskraft, som arbejder på vandkraftanlæggene.

Forslaget forventes derudover ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ikke konsekvenser for miljø, natur og folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Borgere, som ejer kapitalandele i et selskab, som ophører med at have skattemæssigt hjemsted i Grønland, vil med forslaget blive udbyttebeskattet. Skatten vil blive indeholdt og indbetalt af selskabet. Borgeren påføres således ikke yderligere administrative pligter.

Forslaget om udvidelse af bruttoskatteordningen omfatter en udefrakommende arbejdskraft, der udfører arbejde ved opførelsen af vandkraftanlæg. Afhængigt af lønninger, skattemæssige fradrag og den samlede udskrivningsprocent, giver bruttoskatteordningen en højere eller lavere skat for den enkelte. Generelt medfører bruttoskatteordningen en højere skat for personer, der har en årsindkomst på omkring 380.000 kr. eller mindre, og en lavere skat for personer med indkomster over dette beløb.

Hvis anlægsudgifterne til vandkraftprojekterne nedbringes, kan det i sidste ende også reducere de takster, som forbrugerne og erhvervslivet betaler. Vandkraftanlæg, der forsyner bosteder, finansieres af landets forbrugere og erhvervsliv gennem de takster, som betales for el og varme, i det omfang at varmen produceres ved brug af strøm fra vandkraft.

Forslaget forventes derudover ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring

Forslaget har i perioden 10. juni til 8. juli 2025 været sendt til høringsparter og været lagt på høringsportalen på www.naalakkersuisut.gl.

Forslaget vedrørende udvidelsen af bruttoskatteordningen blev sendt i høring den 20. juni med frist den 8. juli 2025. Forslagene er efterfølgende sammenskrevet.

Forslagene er foruden ovenstående offentliggørelse også sendt direkte til følgende myndigheder, organisationer og virksomheder: SIK GE, Grønlands Erhverv, GrønlandsBANKEN, BankNordik, Grønlandske Advokater, Nuna Law, KNAPK, Grønlands Revision, PWC Grønland, Revisoren i Sisimiut, BDO, Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia Kommune Kujalleq.

Der henvises i øvrigt til bilag 2.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 36 c, stk. 5)

Det foreslås, at § 36 c, stk. 5, konsekvensrettes således, at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital er 4:1.

Til nr. 2 (§ 38, stk. 6-9)

Til den foreslåede § 38, stk. 6.

Der foreslås som noget nyt indført en beskatning af selskabets positive nettokapital ved ophør af fuld skattepligt.

Ved ophør af fuld skattepligtigt skal selskabet opgøre det provenu, som ville kunne udloddes til aktionærer eller anpartshavere ved en solvent likvidation af selskabet. Det vil sige, hvor selskabets gæld og øvrige krav på skatter er betalt.

Selskabet skal indeholde og indbetale udbytteskat af det opgjorte provenu. Det følger af bestemmelsens stk. 7, at bestemmelsen eksempelvis ikke finder anvendelse ved likvidation af selskabet.

Bestemmelser omfatter således kun selskaber, hvor ophøret skyldes, at det skattemæssige hjemsted flyttes til udlandet, herunder Danmark og Færøerne.

Indeholdelse og indbetaling af skatten efter bestemmelsens 1. og 2. pkt. skal ske efter §§ 86-88. Det følger af bestemmelsens 3. pkt., at tidspunktet for indberetning og indeholdelse regnes fra det tidspunkt, hvor den fulde skattepligt til Grønland ophører.

Til den foreslåede § 38, stk. 7. Bestemmelsen indeholder undtagelser og lempelsesmuligheder for skatten, som følger af bestemmelsens stk. 6.

Det følger af bestemmelsens 1. pkt., at bestemmelsen ikke gælder ved ophør, som følge af likvidation eller opløsning af selskabet. Bestemmelsen finder hellere ikke anvendelse, hvis der er tale om ophør af et selskab som følge af en af skatteforvaltningen godkendt skattefri fusion efter lovens kapitel 5, eller en omdannelse omfattet af kapitel 5 a.

Af bestemmelsens 2. pkt. følger, at der skal gives nedslag for den skat af en gevinst efter § 16, stk. 2, som kapitalejeren (aktionæren eller anpartshaveren) har betalt for de pågældende kapitalandele. Bestemmelsen har til hensigt at undgå en dobbeltbeskatning af en kapitalejer, som kan opstå i den situation, hvor kapitalejeren også har skiftet skattemæssigt hjemsted til udlandet, herunder Danmark og Færøerne, og i den forbindelse blev ophørsbeskattet af en urealiseret fortjeneste på kapitalandelene i selskabet.

Til den foreslåede § 38, stk. 8.

Der foreslås indført en anmeldelsespligt, hvis et selskab eller et fast driftssted ophører med at have skattemæssigt hjemsted i Grønland. Dette omfatter tillige ophør som følge af opløsning af selskabet. Indberetningspligten påhviler likvidator eller selskabets ledelse. Bestemmelsen omfatter ikke fysiske personer.

Til nr. 3 (§ 39 a, stk. 6)

Det foreslås, at § 39 a, stk. 6, ændres således, at kravet for, at der kan ske en udbetaling efter bestemmelsen, er, at pensionsinstituttet har hjemsted i Danmark og ikke, som det fremgår af den gældende bestemmelse, i Grønland. Dette skal ses i sammenhæng med, at § 39 a regulerer pensionsordninger oprettet i pensionsinstitutter, der har hjemsted i Danmark.

Til nr. 4 (§ 44, stk. 2, nr. 5)

Det foreslås, at § 44, stk. 2, nr. 5 udgår. Bestemmelsen omhandler beskatningen af et afkast af bestandsoverdragne ratepensionsordninger. Afkast af pensionsordninger omfattet af § 39 c, er herefter fritaget for afkastbeskatning efter lovens § 44, stk. 2, nr. 1.

Til nr. 5 (§ 68, stk. 2, nr. 7)

Der er tale om en konsekvenstilretning, således at bestemmelsen udvides til at omfatter personer, der udfører arbejde ved opførelsen af vandkraftanlæg, som opføres på vegne af Grønlands Selvstyre. Personkredsen er dermed identisk med § 72 a, stk. 1, som også foreslås ændret. Skatteprovenuet fra fysiske personer, som er omfattet af bestemmelsen, tilfalder landskassen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringen til § 72 a, stk. 1, nedenfor.

Til nr. 6 (§ 72 a, stk. 1, 1. pkt.)

Det foreslås, at bruttoskatteordningen udvides til at omfatte fysiske personer, der som led i et ansættelsesforhold, udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver samt installations- og monteringsopgaver ved opførelse af vandkraftanlæg på vegne

af Grønlands Selvstyre. Desuden foreslås det, at betegnelsen ”byer og bygder” erstattes med bosteder i bestemmelsen. Bestemmelsens sproglige formulering er desuden gjort mere klar.

Forslaget indeholder derudover ikke ændringer i, hvilke arbejdsfunktioner eller krav, som gælder for at være omfattet af bruttoskatteordningen. Efter gældende ret forstås projektering som udførelse af planlægning, organisering, tegninger og beregninger, der danner grundlag for et byggeri. Ved bygge- og anlægsopgaver forstås resultatet af et sæt bygge- og anlægsaktiviteter bestemt til i sig selv at udfylde en økonomisk eller teknisk funktion. Ved installation og montering forstås samling eller opstilling af tekniske anlæg, bygninger, elektronisk udstyr med videre.

Det er alene medarbejdere beskæftiget med de nævnte opgaver, som omfattes af bestemmelsen, herunder eksempelvis håndværkere, teknikere, ingeniører, kokke, køkkenpersonale, arbejdsmænd, sundhedspersonale og lignende. Medarbejdere beskæftiget med eksempelvis generel administration, transport til og fra byggepladser og lignende falder uden for bestemmelsen.

Bestemmelsen finder anvendelse, når projektet opføres på vegne af Grønlands Selvstyre, herunder af et selskab, som i hovedsagen er ejet af Grønland Selvstyre. Reglen finder desuden anvendelse på de ansatte, der arbejder for entreprenører og underentreprenører, der udfører arbejder på vandkraftanlæg omfattet af bestemmelsen.

Ved vandkraftanlæg forstås etablering af tunneler, dæmninger, turbiner, generatorer m.m., samt bygninger og faciliteter, der opføres til brug for vandkraftanlægget. Desuden omfattes etablering af arbejdsveje, kajanlæg og midlertidige mandskabsfaciliteter m.v., som er nødvendige for opførelsen af vandkraftanlægget. Omfattet af bruttoskatteordningen er desuden etablering eller ændring af transformatorstationer og transmissionsforbindelser, der etableres mellem vandkraftanlægget og de bosteder, som forsynes fra vandkraftanlægget, samt opdatering af systemer og udstyr til styring af den nye energi. Udvidelsen af distributionsnettet eller etablering af f.eks. varmekedler i bosteder falder uden for bruttoskatteordningen.

Til nr. 7 (§ 86, stk. 2)

Det foreslås, at det provenu, som opgøres af et selskab, som ophører med at være skattepligtig til Grønland efter forslagets § 38, stk. 6, anses for et udbytte. Selskabet har derfor pligt til at indeholde og indbetale udbytteskat af det opgjorte udbyttet.

Til nr. 8

Det foreslås indsat en ny § 87, stk. 5. Det udbytte, som opgøres efter § 38, stk. 6, skal beskattes med en udbyttedifferenceskat efter § 87, stk. 1.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensrettelse, som en følge af at der indsættes en ny nr. 9 i § 105, stk. 1. Konsekvensrettelsen består i, at ordet ”eller” er flyttet til § 105, stk. 1, nr. 8.

Til nr. 10

Det foreslås, at for sen eller manglende indberetning af et ophør af skattepligt efter § 38, stk. 9, kan udløse foranstaltninger i form af bøder.

Til § 2

Til stk. 1. og 2. Det foreslås, at Inatsisartutloven skal træde i kraft den 1. januar 2026 og skal have virkning fra og med indkomståret 2026.

Til stk. 3.

Det foreslås, at forslaget § 38, stk. 6, skal have virkning for ophør af skattepligt, der sker efter den angivne dato i 2025. Indberetning og indeholdelse af udbytteskat af provenuet skal dog først foretages i 2026. Bestemmelsen skal imødegå en hamstringsrisiko, da der kan være et økonomisk incitament til at gennemføre et ophør inden fristen, for at undgå ophørsbeskatningen.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende ret	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I Landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som senest ændret ved Inatsisartutlov nr. 51 af 25. november 2024, foretages følgende ændringer:
§ 36 c Stk. 5. Fradragsbeskæring finder alene sted, hvis den kontrollerede gæld overstiger 5 millioner kr. Fradragsbeskæringen finder endvidere alene sted for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital, for at forholdet mellem fremmedkapital (gæld) og egenkapital ved	1. I § 36 c, stk. 5, ændres ”2:1” til: ”4:1”.

indkomstårets udløb udgør 2:1. Er der såvel koncernintern kontrolleret gæld som kontrolleret gæld til 3. mand, foretages fradragsbeskæringen først for den koncerninterne kontrollerede gæld og dernæst for den kontrollerede gæld til 3. mand.	
§ 38. [...] <i>Stk. 2.</i> [...] [...] <i>Stk. 5.</i> [...]	2. I § 38 indsættes som stk. 6-9: ” <i>Stk. 6.</i> På det tidspunkt, hvor et selskab m.v. ophører med at være skattepligtig efter § 1, stk. 1, nr. 3-13, eller hvis selskabet m.v. efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, herunder Danmark og Færøerne, skal der opgøres et provenu, som svarer til det likvidationsprovenu, som ville have været udloddet til selskabets kapitalejere på tidspunktet for ophøret af skattepligten. Provenuet opgjort efter 1. pkt. anses for udbytte efter § 86, stk. 2. Indberetning og indeholdelse af udbytteskat skal ske efter de frister, som følger af § 88, i måneden efter den måned, hvori den fulde skattepligt ophørte. <i>Stk. 7.</i> Bestemmelsens stk. 6 gælder ikke ved ophør som følge af likvidation. Skattebetalingen efter stk. 6 nedsættes, hvis ejeren af kapitalandelene har været beskattet af en gevinst af kapitalandele efter § 16, stk. 2. <i>Stk. 8.</i> Ved ophør af skattepligt for selskaber og foreninger, som er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 3-13, skal ledelsen eller likvidator inden 1 måned efter skattepligtens ophør indsende en anmeldelse til skatteforvaltningen med opgørelse af indkomsten for det afsluttende indkomstår. Skatteforvaltningen kan efter anmodning give udsættelse med fristen for anmeldelse, hvis særlige forhold taler herfor. Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. gælder tilsvarende ved ophør af juridiske personers faste driftssteder, jf. § 2, stk. 1, nr. 10.”

§ 39 a <i>Stk. 6.</i> Et beløb svarende til 2 års løbende ydelser fra pensionsordninger, som nævnt i stk. 1 og 2, som er oprettet i pensionskasser eller livs- og pensionsforsikringsselskaber, der har hjemsted i Grønland, og er oprettet i et ansættelsesforhold, kan udbetales som en éngangssum.	3. § 39 a, stk. 6, affattes således: ” <i>Stk. 6.</i> Et beløb svarende til 2 års løbende ydelser fra pensionsordninger, jf. stk. 1 og 2, som er oprettet i pensionskasser eller livs- og pensionsforsikringsselskaber, der har hjemsted i Danmark, og som er oprettet i et ansættelsesforhold, kan udbetales som en éngangssum.”
§ 44. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af livsforsikringer og pensionsordninger. <i>Stk. 2.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse på: 1) [...] [..] 5) afkast af et ratepensionsdepot, der er overdraget fra et pensionsselskab med hjemsted i Grønland til et pensionsselskab, der uden at have hjemsted i Grønland, er omfattet af lov om forsikringsvirksomhed, som led i overdragelse af bestanden af forsikringer, der er godkendt af Finanstilsynet, mens stk. 1 finder anvendelse på afkast af en forøgelse af ratepensionsdepotet, der skyldes indbetalinger til ratepension efter overdragelsen.	4. § 44, stk. 2, nr. 5, udgår.
§ 68. [...] <i>Stk. 2.</i> Skatteforvaltningen anses for skattekommune, når: 1) [...] [..] 7) en fysisk person som led i et ansættelsesforhold udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver samt installations- og monteringsopgaver uden for eksisterende byer og bygder eller ved opførelse af lufthavne på vegne af Grønlands Selvstyre, jf. § 72 a, stk. 1, og den ansatte ikke har været skattepligtig til	5. § 68, stk. 2, nr. 7, affattes således: ”7) en fysisk person, som led i et ansættelsesforhold, udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, eller bygge- og anlægsopgaver eller installations- og monteringsopgaver, og dette arbejde udføres uden for eksisterende bosteder eller i forbindelse med opførelse af lufthavne eller vandkraftanlæg, som opføres på vegne af Grønlands Selvstyre, jf. § 72 a, stk. 1, og den ansatte ikke har været skattepligtig til en kommune her i landet i de seneste 6 forudgående måneder, eller”.

en kommune her i landet i de seneste 6 forudgående måneder, eller 8) [...]	
§ 72 a. Skattepligtige fysiske personer, der som led i et ansættelsesforhold udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, bygge- og anlægsopgaver samt installations- og monteringsopgaver uden for eksisterende byer og bygder eller opførelse af lufthavne på vegne af Grønlands Selvstyre og som ikke har været skattepligtig til en kommune her i landet i de seneste 6 forudgående måneder, svarer en endelig skat (bruttoskat) til Landskassen med 35 procent af indkomst oppebåret i ansættelsesforholdet. Der kan ikke foretages fradrag i indkomsten, herunder fradrag for tidligere indkomstårs underskud, ligesom § 4 d, stk. 2, og § 4 e ikke finder anvendelse. Udgifter til erhvervelse, sikring og vedligeholdelse af den oppebårne indkomst kan ikke fradrages i anden indkomst hos den skattepligtige. Indkomstskattepligten vedrørende den oppebårne indkomst er endeligt opfyldt ved den erlagte skat.	6. I § 72 a, stk. 1, affattes 1. pkt. således: ”Skattepligtige fysiske personer, der som led i et ansættelsesforhold udfører arbejde i forbindelse med projekteringsopgaver, eller bygge- og anlægsopgaver eller installations- og monteringsopgaver, og dette arbejdes udføres uden for eksisterende bosteder eller i forbindelse med opførelse af lufthavne og vandkraftanlæg på vegne af Grønlands Selvstyre, og som ikke har været skattepligtig til en kommune her i landet i de seneste 6 forudgående måneder, svarer en endelig skat (bruttoskat) til Landskassen med 35 procent af indkomst oppebåret i ansættelsesforholdet.”
§ 86 <i>Stk. 2.</i> Som udbytte anses alt, hvad der udloddes til aktionærer, med undtagelse af friaktier og likvidationsprovenu. Likviderer en hovedaktionær et selskab, som har solgt aktiver over i et andet selskab, hvor vedkommende også er hovedaktionær, anses hovedaktionærens likvidationsprovenu opgjort efter reglerne i § 16, stk. 2, dog som udbytte. Samme forhold gør sig gældende for udbytte til anpartshavere.	7. I § 86, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.: ”Som udbytte anses desuden det provenu, som opgøres efter § 38, stk. 6.”
§ 87. Når et selskab tilbagekøber medarbejderaktier til videresalg til andre medarbejdere skal selskabet indeholde udbytteskat, der svarer til forskellen mellem den for selskabets skattekommune, jf. § 68,	8. I § 87 indsættes som stk. 5: ” <i>Stk. 5.</i> Et selskab skal indeholde udbytteskat af det efter § 38, stk. 6, opgjorte provenu på samme måde som nævnt i stk. 1.”

fastsatte samlede udskrivningsprocent, jf. §§ 61-63, og den i § 60 fastsatte selskabsskatteprocent, for det pågældende kalenderår. <i>Stk. 2.</i> [...] [..] <i>Stk. 4.</i> [...]	
§ 105. På samme måde som anført i § 102, dømmes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed: 1) [...] [...] 7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for begrænset dokumentationspligt vedrørende kontrollerede transaktioner, jf. § 36 b, stk. 4, eller 8) undlader rettidigt at indgive den skriftlige dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, som der er pligt til at udarbejde efter § 36 b, stk. 2, og land for land-rapport, jf. § 36 b, stk. 6-12.	9. § 105, stk. 1, nr. 7 og 8, affattes således: ”7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for begrænset dokumentationspligt vedrørende kontrollerede transaktioner, jf. § 36 b, stk. 4, 8) undlader rettidigt at indgive den skriftlige dokumentation vedrørende kontrollerede transaktioner, som der er pligt til at udarbejde efter § 36 b, stk. 2, eller”.
§ 105. På samme måde som anført i § 102, dømmes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed: 1) [...] [..] 8) [...]	10. I § 105, stk. 1, indsættes som nr. 9: ”9) undlader rettidigt at indberette ophør af skattepligt efter § 38, stk. 8.”
	§ 2 Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 3. <i>Stk. 2.</i> Inatsisartutloven har virkning fra og med indkomståret 2026, jf. dog stk. 3. <i>Stk. 3.</i> Den med § 1, nr. 2, indsatte § 38, stk. 6, har virkning for selskaber, som ophører med at være skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 3-13, fra og med den 10. juni 2025. Udbytteskatter,

	der skyldes et ophør af skattepligt i 2025 omfattet af den indsatte § 38, stk. 6, skal indberettes til skatteforvaltningen inden den 15. januar 2026 og forfalder til betaling den 1. februar 2026.
--	---

Bilag 2**Høringsnotat**

Forslaget har været i offentlig høring ved offentliggørelse på høringsportalen i perioden 10. juni 2025 til 8. juli 2025. Forslaget vedrørende udvidelsen af bruttoskatteordningen har været i høring i perioden fra den 20. juni 2025 til den 8. juli 2025

Forslaget er foruden ovenstående offentliggørelse også sendt direkte til følgende myndigheder, organisationer og virksomheder: SIK GE, Grønlands Erhverv, GrønlandsBANKEN, BankNordik, Grønlandske Advokater, Nuna Law, KNAPK, Grønlands Revision, PWC Grønland, Revisoren i Sisimiut, BDO, Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia Kommune Kujalleq.

Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender og Departementet for Boliger, Infrastruktur og Yderdistrikter har ingen bemærkninger til forslaget.

Der er indkommet bemærkninger fra:

- SIK
- GrønlandsBanken
- Grønlands Erhverv (GE)
- Grønlands Revision og Revitax
- BDO
- Permagreen Grønland A/S
- Arctic Law Greenland ApS
- Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling.

I det nedenstående er bemærkningerne gengivet i en forkortet udgave baseret på en væsentlighedsvurdering. Bemærkninger fra Naalakkersuisut er angivet i *kursiv*.

SIK skriver:

SIK henviser til forslagets formål om at udvide og præcisere beskatningen ved ophør af skattepligt og indførelsen af en anmeldelsespligt.

SIK bemærker, at Grønland har indgået aftaler med andre lande om udveksling af skatteoplysninger.

At de multilaterale aftaler dækker forskellige faglige områder, og at Grønland har multilaterale aftaler med de nordiske lande, samt med flere andre lande.

At der på visse områder sker ændringer i dobbeltbeskatningssaftaler, så Grønland fra dag 1 får skatteindtægter fra personer, der har indtægter i Grønland.

Hverken de aftaler om udveksling af skatteoplysninger eller de dobbeltbeskatningsoverenskomster (DBO'er), som Grønland har indgået, kan effektivt adressere den problemstilling, som forslaget omhandler. Hvis et selskab flytter det skattemæssige hjemsted ud af Grønland, ophører selskabet med at være et skattesubjekt i Grønland. Grønlands beskatningsret indsnævres i de tilfælde til primært at omfatte fortjenesten i eventuelle faste driftssteder, som selskabet måtte have her i landet.

Beskatningen ved ophør, der følger af den gældende § 38, stk. 1-5, omfatter kun en begrænset kreds af aktiver i selskabet, hvorfor der foreslås en udvidelse af ophørsbeskatningen. Forslaget berører ikke Grønlands ret til at beskatte indkomster ved udførelse af arbejde i Grønland. Men beskatningsretten til løn kan også blive reduceret, hvis et selskab flytter sit hjemsted til et DBO-land.

GrønlandsBanken skriver:

Grønlandsbanken mener, at beskatningen af aktiver, som ejes af et ophørende selskab, er en god ide.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer. Det bemærkes, at forslaget efter høringen er ændret, idet forslaget til § 38, stk. 1 og stk. 2, er udgået af forslaget. Den gældende § 38 (stk. 1-5), bibeholdes derfor i uændret form. Der er her lagt vægt på at beholde den gældende formulering af bestemmelserne og sikre kontinuiteten i lovgivningen. Forslagets § 38, stk. 3 og stk. 4, bliver herefter til §38, stk. 6 og stk. 7.

Grønlandsbanken kritiserer forslaget om indførelse af en exitbeskatning af selskabets positive nettoformue ved ophør. (nu § 38, stk. 6)

Grønlandsbanken kritiserer, at der på baggrund af 1 sag, som ikke beskrives særligt indgående i bemærkningerne, bliver introduceret en yderligere exitbeskatningsregel i lovforslagets § 38, stk. 6.

Grønlandsbanken henviser til at det er uklart, om der sondres mellem en permanent eller en midlertidig flytning af selskabets ledelse.

Grønlandsbanken henviser til, at en midlertidig flytning af ledelsessæde kan være nødvendigt, f.eks. i forbindelse med ikke-planlagte ledelsesskift, hvor der skal udpeges en ny direktør. Dette ændrer ikke på at selskabets drift er i Grønland. Grønlandsbanken mener, at en exitbeskatning i et sådan tilfælde vil være byrdefuld og tilfældig og uden sammenhæng med den egentlige intention om fortsat selskabsdrift i Grønland.

Grønlandsbanken henviser til, at der i dobbeltbeskatningsaftalen er bestemmelser om dobbeltdomicil og beskatningsretten ved fraflytning, som muligvis kunne anvendes i stedet for endnu en ny skatteregel med mange uafklarede fortolkningsmuligheder.

Høringssvaret har givet anledning til, at forslagens bemærkningerne er uddybet. Høringssvaret synes at basere sig på fejltolkninger af det skatteretlige begreb ledelsens sæde, som også giver anledning til, at forslagens intentioner misforstås.

Forslaget vil som led i en hullukning indføre en målrettet værnsregel, som skal imødegå, at der spekuleres i at flytte skattemæssigt hjemsted ud af Grønland. Reglen forventes kun at have virkning i meget få tilfælde, og de selskaber, som forventes at blive omfattet af forslaget, vil typisk være ophørt med at drive virksomhed her i landet. Forslaget forventes ikke at påvirke selskaber, som gennemfører midlertidige direktørskifter m.v.

Et selskab, som i erhvervsregisteret (CVR) er registeret som hjemmehørende i Grønland, anses, alene som følge af registreringen for at være skattemæssigt hjemmehørende her i landet. Dette hviler på langvarig administrativ praksis. Der sker i de tilfælde almindeligvis ikke en kontrol af, hvor ledelsens sæde befinder sig, eller hvor direktøren eller direktionen har bopæl m.v. Forslaget medfører ikke pligt for skatteforvaltningen til at føre en øget kontrol med, hvor ledelsens sæde befinder sig.

Den udløsende faktor for, at der rejses sager om ophør, forventes derfor som absolut hovedregel at være, at der fra selskabets ejerkreds træffes beslutning om at flytte det skattemæssige hjemsted til udlandet. Da det er selskaberne selv, der initierer sagerne, forventes kortvarige forhold for selskabet, f.eks. at der ansættes en direktør med bopæl i udlandet, ikke at udløse en beskatning.

Sager om skattemæssigt hjemsted kan også rejses af selskabet, som følge af at en udenlandsk skattemyndighed (også) anser et selskab for skattemæssige hjemmehørende i det pågældende land. Der kan her være tale om en dobbeltdomicil situation, hvor 2 lande begge anser et selskab for fuldt skattepligtigt efter landenes respektive skatteregler. Her opstår der en risiko for en dobbeltbeskatning af selskabers overskud, og det kan derfor også i de tilfælde være i selskabernes og ejernes interesse at få klarhed om, hvilket land som er domicilland og hvilket land, som f.eks. er kildeland. Kildelandet kan som udgangspunkt kun beskatte den del af selskabets fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted.

I sager om dobbeltdomicil er ledelsens sæde det afgørende kriterie for, hvilket land som anses for hjemstedslandet, og som har ret til at beskatte selskabets globalindkomst og kildebeskatte udbytteudbetalinger. I DBO-tilfældet, fordi dette normalt er det afgørende kriterium i sager om dobbeltdomicil. Uden for DBO-tilfælde er kriteriet også relevant, idet et selskab fortsat er fuldt

skattepligtig til Grønland, hvis ledelsens sæde er her i landet, også selvom selskabet i erhvervsregisteret er registeret som hjemmehørende i udlandet.

Forslaget afspejler derved også, at andre lande kan kræve beskatningsretten til overskud i selskabet, hvis selskabets ledelse er i udlandet, efter de regler, der gælder i de pågældende lande. Det er et grundlæggende forhold, som selskaberne, der opererer på tværs af landegrænser, må indrette sig efter. Skatteforvaltningen ville også indlede en sådan sag over for et selskab, som ikke var registeret som hjemmehørende i Grønland, men som havde ledelsens sæde her i landet.

Grønlandsbanken henviser til, at råstofsektoren fungerer på en anden måde end traditionelle virksomheder. Grønlandsbanken mener, at der bør tilvejebringes et mere sikkert grundlag for, hvornår der skal ske exitbeskatning af råstofselskaber. At et råstofselskab har en direktør i udlandet, bør derfor ikke medføre en exitbeskatning. Mineselskabet skal have hjemsted i Grønland, jf. råstoflovgivningen, og aktiverne er råstofferne i undergrunden. Her må udgangspunktet være beskatning af råstofudvindingen i Grønland. Det virker rimeligt, at et selskab, der skal foretage væsentlige investeringer, også vil have en ledelsesmæssig kontrol med den investerede kapital.

Grønlandsbanken mener derfor, at der bør indføres undtagelser for råstofselskaber, eller at bestemmelsens rækkevidde bør beskrives indgående, således at det er klart, at forslaget ikke kan tolkes til at omfatte råstofselskaber.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget, men bemærkningerne er som nævnt ovenfor uddybet.

Som beskrevet er indregistrering af et selskab som hjemmehørende i Grønland som hovedregel tilstrækkelig for, at selskabet anses for skattemæssigt hjemmehørende. Det er tilfældet selvom selskabets direktør er bosiddende uden for Grønland. De begivenheder, der kan udløse en ophørsbeskatning efter forslaget, er de samme som beskrevet ovenfor, f.eks. ejerkredsens beslutning om at flytte selskabet til udlandet, eller som følge af en skattesag med en udenlandsk skattemyndighed. I de tilfælde vil en ophørsbeskatning være i overensstemmelse med forslagets intentioner.

Et råstof kan kun udvindes 1 gang, hvorfor der ligeledes kun er en begrænset levetid for et råstofselskab. Det er væsentligt, at råstofselskaberne betaler den skat, som der er pligt til i medfør af lovgivningen, og at skattereglerne ikke efterlader huller, som kan anvendes til at føre overskud optjent i Grønland ud af landet uden beskatning.

For råstofselskaber er udbyttedifferenceskatten lavere, da udbytter for råstofselskaber beskattes med 36 procent. Udbyttedifferenceskatten er derfor på $36-25=11$ procent. Råstofselskaber kan desuden være indtrådt i lovens kapitel 3 b, om selskaber uden fradragsret for udbytter. I det tilfælde

kan moderselskaber være berettiget til nedslag for datterselskabsudbytter efter reglerne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Grønlandsbanken mener, at forslaget ikke lukker et hul i lovgivningen, men introducerer en ny skat. Banken læser forslaget sådan, at har selskabet over en årrække ladet overskuddet overføre til egenkapital i stedet for at trække pengene ud, skal der betales skat af egenkapitalen. Banken forudsætter her, at selskabet har betalt 25 procent i selskabsskat. Egenkapital er i dette eksempel opbygget af beskattede midler.

Fordelen ved at lade pengene stå i selskabet er dels, at kunne foretage større investeringer og nedbringe udgifter til fremmedfinansiering. Forslaget vil, ved ændring af det skattemæssige hjemsted til udlandet, beskatte den opbyggede kapital med forskellen mellem selskabsskatten og den almindelige skatteprocent i skattekommunen. GrønlandsBanken opfatter dette som en tilbagevenden til en væsentligt højere selskabsskat. Det er fra politisk side meldt ud at selskabsskatten ikke skal overstige 25 procent. Derfor virker det som en omgåelse af denne beslutning at pålægge en oparbejdet egenkapital, af beskattede midler, en supplerende skat på 17 procent.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer. Forslaget lukker et hul i skattelovgivningen, idet et selskab ved at gennemføre en fraflytning kan omgå kildebeskatningen af udbytter.

Der indføres en ny skat, men da den svarer til forskellen, der er mellem udbyttebeskatningen og selskabsskatten, svarer den samlede beskatningen til udbytteskatten.

Det er som nævnt typisk selskabets ejerkreds, som beslutter at flytte selskabets skattemæssige hjemsted til udlandet. Når dette sker, kan der indtræde skattemæssige konsekvenser, som eksempel ophørsbeskatning.

Det er korrekt, som det fremgår i høringssvaret, at et udenlandsk selskab, som driver virksomhed via et fast driftssted fortsat vil være skattepligtigt heraf, ligesom driftstedets ansatte i Grønland fortsat er skattepligtige. Men ophøret muliggør, at der kan føres værdier ud af Grønland. Det er vanskeligt at se, at et selskab som ophører med at være skattepligtigt i Grønland, bidrager med en øget egenkapitalopbygning og vækst i Grønland. Ophøret har jo netop den konsekvens, at selskabet ophører med at være fuldt skattepligtigt til Grønland. I den i bemærkningerne omtalte sag, var der tale om et selskab, som på ophørstidspunktet var uden aktiviteter og uden ansatte. Der var derfor ikke arbejdspladser i Grønland forbundet med selskabet. Selskabet har efterfølgende genoptaget aktivitet i Grønland.

Det er korrekt, at en egenkapital, som består af overført overskud fra tidligere regnskabsår, har været beskattet med selskabsskatteprocenten på 25 procent. Der er taget hensyn til dette forhold

ved, at beskatningen kun svarer til den forskel, der er mellem selskabs- og udbytteskatten. Forslaget er dermed ikke en ny selskabsskat, men er et værn om udbyttebeskatningen. Den beskatning, som foreslås indført, svarer til den merskat, som en udlodning som udbytter ville have medført.

Hvis egenkapitalen er placeret i værdipapirer, og disse værdipapirer er steget i værdi fra købstidspunktet, vil banken finde det indenfor tolkningen af næringsbegrebet, at denne værdiforøgelse bliver beskattet som almindelig indkomst. Dette nævner forslaget imidlertid intet om. I stedet lanceres der en ny bestemmelse, hvor den fortolkningsmæssige rækkevidde er ganske uklar.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer. Forslaget indeholder en beskrivelse af den gældende § 38, der medfører en beskatning af en urealiseret fortjeneste på værdipapirer, såsom aktier og obligationer m.v.

Forslaget giver et incitament til ikke at oparbejde egenkapital i selskaberne. Derudover skabes der et incitament til at "udlodde" overskud som løn, som i kombination med privatlån kan nedbringe skatten ved fradrag for renteudgifter. Tabet for samfundet bliver selskaber, som via en egenkapitaloverbygning kan vækste og påtage sig større opgaver i samfundet. Derudover vil opbygningen af egenkapital gøre selskaberne mindre sårbare overfor dårlige indtjeningsår.

Grønlandsbanken mener, at lovforslaget fremmer usund skattetænkning. Banken mener, at det er helt kritisk, at forslaget vil få den konsekvens at solvente selskaber vil vælge at foretage en solvent likvidation, hvor den samlede beskatning bliver lavere. Alternativet med at foretage et salg til andet selskab f.eks. med hjemsted i udlandet vil blive fravalgt. Dette betyder, at dette selskabs aktiviteter enten skal genopbygges igen af et nyt selskab, der ofte ikke vil have samme know-how og kundegrundlag. Ligeledes vil der ikke være samme goodwill og kreditværdighed som et allerede etableret selskab. Banken mener, at dette vil medføre et værditab, og at det ikke må være skattemæssigt mere lukrativt at gennemføre en solvent likvidation i stedet for at sælge virksomheden som datterselskab til et udenlandsk selskab.

Inatsisartut afviste et forslag, som var fremsat i forbindelse med EM 2022/22, om at indføre en beskatning af likvidationsprovenu fra en solvent likvidation af selskaber med henblik på, at spørgsmålet kan indgå i en forestående skattereform. Dette lovforslag har ikke til formål at indføre en skat på likvidationsprovenu, men derimod at sikre, at der sker en beskatning i det tilfælde, at selskaber ophører med at have skattemæssigt hjemsted her i landet. Ved at flytte det skattemæssige hjemsted til udlandet, kan kildebeskatningen af udbytter i Grønland undgås.

En likvidation vil desuden ikke give forretningsmæssig mening for ejeren, hvis selskabet er mere værd som et selskab i drift, eksempelvis på grund af at driften er overskudsgivende, og at selskabet har goodwill og erfarne medarbejdere.

Grønlandsbanken finder, at lovforslaget har en række uklarheder, der betyder at forslagens § 38, stk. 3 (nu § 38, stk. 6) kan blive anvendt i situationer, hvor en exitbeskatning er åbenlys forkert. Derudover kan banken ikke tilslutte sig, at beskattede midler skal beskattes igen. Banken ser ikke forslaget adressere et hul i skattelovgivningen, men ser snarere forslaget som et forsøg på at introducere en ny skat. Banken mener, at der allerede er muligheder for at fortolke den nuværende skattelovgivning til at dække det påståede hul i lovgivningen, sådan som lovforslaget er præsenteret. Det er kritisk, at lovforslaget skaber grobund for en usund skattetænkning ved at fremme solvent likvidation fremfor fortsættelsen af eksisterende virksomheder som datterselskab i en koncernstruktur.

Høringssvaret fremstår på dette punkt som en opsummering, hvorfor der henvises til kommentarerne til høringssvaret ovenfor. Det bemærkes, at der med forslaget introduceres en målrettet værnsregel, der forventes at blive aktuel i meget få sager. Forslaget forventes ikke at have de meget negative konsekvenser, som Grønlandsbanken beskriver. Som beskrevet i forslagens almindelige bemærkninger vurderes de gældende regler ikke at være et effektivt værn.

Grønlands Erhverv (GE) skriver

GE har ikke bemærkninger til forslaget om at udvide bruttoskatteordningen til at omfatte visse vandkraftanlæg.

GE anerkender hensigten om at sikre, at værdier optjent i Grønland også beskattes i Grønland. Det er imidlertid GEs vurdering, at flere af forslagens elementer medfører uhensigtsmæssige konsekvenser for det grønlandske erhvervsliv, uden at skabe mærkbare provenumæssige eller retssikkerhedsmæssige forbedringer.

Der er truffet et politisk valg om, at det skal være attraktivt at drive virksomhed i Grønland. Dette medfører attraktive rammevilkår for erhvervslivet, incitament til investering og øget beskæftigelse. Alt sammen noget, der fremmer vores lands udvikling. Det er en styrke for Grønland, at Grønland er kendt for en klar og enkel skattelovgivning.

I tråd hermed fastsætter den gældende Landstingslov om indkomstskat § 38 på en enkel og overskuelig måde, hvordan beskatningsgrundlaget beregnes for forskellige aktiver ved ophør af fuld skattepligt til Grønland. Det er således allerede sikret, at aktiver ikke føres ud af Grønland, uden at der betales skat herfor.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer. Som beskrevet i forslagens almindelige bemærkninger, omfatter den gældende beskatning kun de urealiserede gevinster af f.eks. værdipapirer.

Med det fremsatte forslag risikerer vi, at incitamentet til at drive virksomhed i Grønland forsvinder. Forslaget medfører et mere kompliceret skattesystem med risiko for vilkårlig skatteberegning og dobbeltbeskatning.

Det fremgår, at forslaget har til hensigt at lukke et hul i skattelovgivningen og dermed mindske mulighederne for, at selskabskapital føres ud af Grønland uden beskatning.

Det er GEs vurdering, at der ikke reelt er tale om et hul, idet der ikke er nogen idé for virksomhedsejeren i at forfølge denne idé.

Eksempel: En Grønlandsk virksomhed flytter sit hjemsted til Danmark. Der skal i Danmark indeholdes 42 % dansk udbytteskat, og der er ikke fradrag for udloddet udbytte i den grønlandske skattepligtige indkomst. Samtidig skal der indbetales selskabsskat i Grønland på 25 %. Dette giver en samlet skattebetaling på 25 % af indtjeningen i Grønland og derudover også 42 % udbytteskat i Danmark = i alt 67 %

(netto 56 % når det tages i betragtning, at der først sker beskatning af indkomsten og derefter sker udbyttebeskatning af det, der er tilbage efter betaling af skat i Grønland).

For en grønlandsk virksomhed og en grønlandsk ejer medfører en flytning af et selskabs hjemsted fra Grønland til Danmark, at beskatningen stiger fra 25 % til 56 %. Det er altså næppe skattebesparelse, der motiverer til en flytning af hjemsted fra Grønland til Danmark.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget, men der er foretaget præciseringer i forslagens almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlandsbanken om ledelsens sæde.

GE mener, at forslaget vil have en række negative konsekvenser. Forslaget forventes kun at få betydning i meget få tilfælde, og forslaget forventes derfor ikke at have nævneværdige konsekvenser. Grønlands Erhvervs beskrivelse fremstår i hovedtræk kun retvisende, hvis kapitalejeren er en fysisk person. Naalakkersuisut vil ikke kommentere på skattereglerne i udlandet, herunder Danmark, men skal dog for fuldstændighedens skyld bemærke, at det er forståelsen, at udbytter fra et datterselskab til et moderselskab ikke udbyttebeskattes i Danmark (0 procent udbyttebeskatning). Der er i det tilfælde en væsentlig fordel ved at flytte det skattemæssige hjemsted af datterselskabet fra Grønland, hvor det samme udbytte fra et grønlandsk datterselskab som hovedregel beskattes med 35 procent efter DBO'en. Det skal desuden bemærkes, at forskellige lande har forskellige skatteregler, som kan gøre en flytning af skattemæssigt hjemsted mere eller mindre attraktiv. Samtidig bemærkes, at forslagens formål er at sikre Grønland en fair beskatning af fortjenester optjent i Grønland.

GE mener, at forslaget kan medføre, at tilfældigheder bliver straffet som misbrug. Forslaget pålægger i visse tilfælde en udbytteskat på 17-19 procent, også selvom selskabet fortsætter driften uændret i Grønland.

F.eks. hvis en ejer af et fiskeriselskab eller en tømrervirksomhed i Grønland får kræft og må flytte til Danmark for at få længerevarende behandling på Rigshospitalet, så udløser det en ekstra skat på 17-19 procent af det opsparede overskud, som jo allerede er beskattet med 25 procent.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer. Personer, der tager ophold i Danmark på grund af sundhedsbehandling, anses ikke af den årsag for at være fraflyttet fra Grønland, hvis der bevares rådighed over en bopæl i Grønland. Forslaget vil derfor ikke som udgangspunkt medføre en ophørsbeskatning i disse tilfælde.

Hvis ejeren, som også forestår den daglige ledelse af selskabet, flytter til Danmark, og selskabet registeres som hjemmehørende i Danmark, vil der derimod kunne ske en ophørsbeskatning efter forslaget. Danmark ville i de tilfælde også kunne kræve, at selskabet anses for hjemmehørende i Danmark, grundet dobbeltbeskatningsoverenskomsten, da ledelsens sæde befinder sig i Danmark. Dette er i overensstemmelse med forslagets intentioner og afspejler også, at Grønland fremover kun kan beskatte en fortjenesten af selskabets aktiviteter i Grønland, og ikke de udbytter, som selskabet udbetaler til aktionærer i udlandet. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af ledelsens sæde, som efter høringen er uddybet i forslagets bemærkninger.

Eller hvis en direktør i et datterselskab i Grønland fratræder, og den danske moderkoncern midlertidigt indsætter en afdelingschef i direktionen i det grønlandske selskab, indtil der er fundet en ny direktør til det grønlandske selskab, så vil det også udløse en skat på 17-19 % af det opsparede overskud, som jo allerede er beskattet med 25 %. De 17-19 % opkræves hver gang der skiftes ud i ledelsen. Dvs. man kan blive 17-19 % beskattet af det opsparede overskud flere gange i træk og dermed blive udsat for gentagen beskatning af det samme overskud. Der kan være mange årsager til, at ledelsen for en periode flyttes ud af Grønland. Tilfældigheder som skitseret ovenfor vil med forslaget blive straffet med ekstra beskatning, der på ingen måde kan være hensigten, hvis man har som politisk mål, at det skal være attraktivt at drive virksomhed i Grønland.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer. Midlertidige ansættelse af en direktør med bopæl i udlandet vil som hovedregel ikke udløse en ophørsbeskatning, medmindre der af selskabets ejer rejses en sag over for skatteforvaltningen om ophør, eller at en sådan sag indledes af en udenlandsk skattemyndighed i et DBO-land. Som beskrevet anses det forhold, at selskabet er registreret med hjemsted i Grønland i sig selv som fuldt tilstrækkelig for, at selskabet anses for fuldt skattepligtigt. Der henvises desuden til forslagets bemærkninger vedrørende ledelsens sæde.

Selskaber bør dog i høj grad være opmærksomme på de skattemæssige konsekvenser, der både i Grønland og i udlandet kan opstå, hvis ledelsens sæde konstateres at være i et andet land. Dette er ikke en konsekvens af nærværende forslag, men et helt almindeligt vilkår for selskaber, der driver virksomhed på tværs af landegrænser.

Generationsskifte eller lukning af virksomhed?

Det er og har været politisk prioriteret at gøre adgangen til generationsskifte lettere.

Generationsskifte sikrer virksomhedernes fortsatte drift i Grønland med dertil hørende arbejdspladser, skatteindtægter, m.v. Det fremlagte forslag modvirker dette ønske.

Det er ofte nødvendigt at reducere det opsparede overskud i virksomheden, så det gøres muligt for en ny ejer uden en stor opsparring at købe virksomheden. Dette er for at sikre, at virksomheden ikke lukkes, men videreføres, så bl.a. arbejdspladser bevares. De gældende regler er ikke særligt attraktive i relation til tilpasning af kapitalgrundlag i virksomhederne, så et generationsskifte fremmes. Hvis skattereglerne giver mulighed for at reducere en virksomheds kapital ved udlodning af udbytter, er det mere realistisk at finde en ny ejer med de tilstrækkelige midler til overtagelse af store virksomheder. Det gør, at virksomheden kan fortsætte sin drift i Grønland med dertil hørende arbejdspladser og skatteindtægter.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Forslaget berører ikke generationsskifter eller de nuværende muligheder for, i forbindelse med et generationsskifte, at reducere selskabskapitalen via udlodningen af udbytter. Hvis der foretages en sådan udlodning, udløser dette en udbyttedifferenceskat, jf. 87, stk. 4. Fysiske personer beskattes desuden, som hovedregel ikke af gevinster ved salg af kapitalandele i selskaber, medmindre det sker som led i næring eller spekulation.

Det fremsatte forslag gør det endnu sværere at foretage generationsskifte. Hvis der ikke kan findes købere til en grønlandsk virksomhed i Grønland, f.eks. på grund af særlige brancheforhold eller på grund af, at der ikke findes købere med tilstrækkelige midler, så er næste naturlige skridt at se efter en koncern udenfor Grønland, men i samme branche som den grønlandske virksomhed. Dette vil dog ofte medføre, at f.eks. direktionen eller bestyrelsen kommer fra den udenlandske koncern. Efter forslaget vil dette medføre en ekstra beskatning på 17-19 % af det oprindelige indskud i selskabet plus det opsparede overskud. Så i realiteten betyder lovforslaget, at der lægges 17-19 % skat på generationsskifte. Det vil være stort set umuligt at finde investorer, der er villige til at betale denne ekstra skat for et generationsskifte. Derfor vil det være mere attraktivt for ejeren at lukke virksomheden, hvorved Grønland vil miste arbejdspladser, skatteindtægter og udvikling.

Forslaget om indførelse af en beskatning ved ophør, forventes ikke at have nævneværdige konsekvenser for generationsskifter eller for køb og salg af selskaber. Høringssvaret har derfor ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Forslaget forhindrer ikke, at en udenlandsk køber kan købe aktierne i et grønlandsk selskab. At 100 procent af kapitalen i et grønlandsk selskab (datterselskabet) købes og ejes af en udenlandsk virksomhed, medfører ikke, at datterselskabet ophører med at være skattemæssigt hjemmehørende i Grønland. At datterselskabets bestyrelse har hjemsted og mødes i udlandet, medfører som udgangspunkt ikke, at datterselskabet af den årsag anses for hjemmehørende uden for Grønland, idet det er det sted, at den daglige ledelse udøves fra, som er afgørende.

Det er korrekt, at hvis der indsættes en (ny) direktion, der varetager den daglige ledelse af selskabet, og denne ledelse har sæde i udlandet, kan dette medføre, at selskabet ikke længere anses for skattemæssigt hjemmehørende i Grønland. Hvis den nye direktion forbliver i Grønland efter selskabsopkøbet, vil dette ikke være tilfældet. Forslaget er derimod med til at sikre, at udenlandske købere ikke opnår en utilsigtet fordel ved at flytte selskabets skattemæssige hjemsted til udlandet.

Det grønlandske erhvervsliv har brug for stabile og forudsigelige rammer. Forslaget risikerer at underminere investeringslyst, ejerskifte og etableringsfleksibilitet i Grønland. GE opfordrer til, at man i stedet prioriterer skattemæssige værn, der er proportionale, målrettede og understøtter vækst og investering i Grønland. Hvis det fremlagte forslag vedtages, vil det formentligt føre til flere lukninger af virksomheder fremfor øgede skatteindtægter. Risikoen ved at føre virksomhed i Grønland bliver for stor, og vi vil miste arbejdspladser, indtjening og udvikling i landet.

På denne baggrund foreslår GE, at forslagets § 38 udgår og den nugældende § 38 fastholdes.

Høringssvaret er delvist imødekommet, idet ændringen til § 38, stk. 1-5 er udgået. At forslaget skulle have disse generelle negative konsekvenser er ikke begrundet i høringsskrivelsen. Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlandsbanken om forslagets konsekvenser. Forslaget forventes overordnet, ikke at have væsentlige konsekvenser for investeringer, da bestemmelsen kun forventes at finde anvendelse i meget få tilfælde, og da en investor kan indrette sig efter reglen.

Grønlands Revision A/S og Revitax (Fremover: GR) skriver:

GR bemærker, at det nuværende grønlandske skattesystem er indrettet med et klart politisk mål om at fremme investeringer, gøre det attraktivt at drive virksomhed i Grønland samt styrke beskæftigelsen i det private erhvervsliv.

I modsætning til f.eks. Danmark har Grønland enkle og som udgangspunkt symmetriske skatteregler. Den del af virksomhedens indtjening, som udbetales til ejeren – hvad enten det sker

som løn, udbytte eller andre frie goder – beskattes med 42 pct. Den indkomst, der forbliver i virksomheden, beskattes med 25 pct., uden at dette udløser yderligere skat på et senere tidspunkt ved salg eller ophør. Det grønlandske skattesystem tilskynder herved som nævnt til geninvestering, vækst og udvikling, hvilket øger den økonomiske aktivitet og beskæftigelse med flere A-skatteindtægter til landskassen.

Forslaget ændrer ikke på de gældende principper i skattelovgivningen, men har til formål at forhindre, at disse regler udnyttes til, at der ved en flytning af hovedsædet i selskaber kan overføres væsentlige værdier til udlandet uden en beskatning, selvom værdierne er optjent ved virksomhed i Grønland.

GR skriver, at den nuværende § 38, indeholder en udtømmende opremsning af de aktiver, der omfattes af exitbeskatningen og at dette bidrager til retssikkerhed og en klar og tydelige retstilling.

Det bemærkes, at høringssvaret er imødekommet idet den nuværende § 38, stk. 1-5, bibeholdes.

GR mener, at forslaget hviler på en fejlagtig antagelse om, at det er en smart skattefidus at flytte en virksomheds hjemsted væk fra Grønland med henblik på at undgå grønlandsk udbytteskat. Der er dog ikke tale om en skattefidus, idet virksomheden i stedet skal betale udbytteskat til den stat, hvor virksomheden har fået nyt hjemsted.

GR nævner som eksempel, at der i Danmark skal betales 42. pct. dansk udbytteskat – uden fradrag af udbyttet i såvel den grønlandske som i den danske indkomstopgørelse. Den samlede beskatning bliver herved som minimum den samme, som hvis selskabet havde opretholdt sit hjemsted i Grønland.

GR mener, at der derved intet incitament er til at flytte virksomhedens hjemsted væk fra Grønland blot for at betale udbytteskat til en anden stat end Grønland. Hvis udbyttebeskatningen i udlandet er lavere end udbyttebeskatningen i Grønland, så skal ejeren betale forskellen mellem skatteprocenten i Grønland og udbyttebeskatningen i udlandet.

Den nuværende skattelovgivning indeholder hverken en skattefidus eller et hul som anført i bemærkningerne til lovforslaget. Herved er hele motivet med lovændringen bortfaldet, hvorfor denne del af lovforslaget bør bortfalde.

Det skal indledningsvist bemærkes, at det er korrekt, at selskabet, som ophører i Grønland, vil blive omfattet af skattereglerne, som gælder i det land, selskabet flytter til.

GR henviser i sit eksempel fra dansk skatteret til beskatningen af udbytter, hvor ejeren er en fysisk person. Hvis ejeren derimod er et dansk moderselskab, er det forståelsen, at disse udbytter i dansk

skatteret er skattefri. Der er i de tilfælde en væsentlig skattebesparelse. Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Erhverv om det samme emne.

For det andet bemærkes, at den merbeskatning, som det anføres i høringssvaret vil ske af ejeren, hvis udbytteskatteprocenten er lavere i udlandet end i Grønland, kun gælder, hvis udbyttemodtager er en fuldt skattepligtig person med bopæl i Grønland. Hvis udbyttemodtageren har hjemsted i Danmark eller i udlandet, afhænger det af skattereglerne i den pågældende stat, hvorvidt beskatningen samlet er på samme niveau, højere eller lavere.

Endeligt skal det bemærkes, at hvis det udbytteudbetalende selskab (fortsat) var skattemæssigt hjemmehørende i Grønland, ville udbytterne kildebeskattes i Grønland, uanset om udbyttemodtager har bopæl i Grønland eller i udlandet.

Når selskabet flytter til udlandet, kan Grønland kun beskatte de udbytter, der udbetales til en modtager med bopæl i Grønland. Hvis ejerkredsen er bosiddende i udlandet, sker der således ingen beskatning af udbytteudbetalingerne til fordel for Grønland. Det er tilfældet, selvom de overskud, som finansierer udbytterne, er optjent ved virksomhed her i landet.

GR anfører, at det er en grundlæggende præmis i international skatteret, at den stat, hvori selskabet har hjemsted, også har beskatningsretten til udbyttet. Hvis både hjemstedsstaten og Grønland beskatter ”udbytter”, så opstår der en indirekte form for dobbeltbeskatning.

Hvis et dansk selskab skifter hjemsted fra Danmark til Grønland, så er det Grønland, der har retten til at beskatte udbyttet fra selskabet. Der er således symmetri i de internationale principper, og Grønland frafalder jo heller ikke udbyttebeskatningen i det tilfælde, hvor f.eks. et dansk selskab skifter hjemsted til Grønland.

Det nuværende lovforslag indebærer herved, at Grønland både vil have en særlig ”udbyttebeskatning” ved flytning af hjemsted væk fra Grønland, men samtidig beholde retten til at beskatte udbytter, når selskaber flytter hjemsted til Grønland. Herved opstår der asymmetri og en art af dobbeltbeskatning, hvilket forekommer at stride mod de grundlæggende principper i fordelingen af beskatningen mellem stater. Herudover er det indlysende, at lovforslagets vidtgående beskatning vil obstruere for erhvervsinvesteringer på Grønland.

Høringssvaret giver ikke anledning til ændringer i forslaget. Det er korrekt, at beskatningsretten i udgangspunktet tilfalder hjemstedsstaten. Men dette princip forhindrer ikke stater i at udforme regler, som skal være et værn imod, at selskaber f.eks. benytter flytninger af hovedsæder til at undgå beskatning i et land. Så vidt bekendt har Danmark eksempelvis også regler om beskatning ved ophør i selskabsskatteloven. Sådanne regler er ikke i strid med internationale principper for beskatning. Grønland tiltager sig ikke herved en beskatningsret, som tilkommer et andet land.

Forslaget medfører ikke en dobbeltbeskatning, idet der netop ved brug af udbyttedifferenceskatten er taget hensyn til den beskatning, der over årene kan være sket i selskabet i form af selskabsskatter.

Forslaget om en ophørsbeskatning forventes kun at finde anvendelse i meget få tilfælde. Forslaget forventes derfor ikke at være til skade for erhvervsinvesteringer i Grønland.

GR henviser til fordelene ved, at selskaber har opsparet overskud, f.eks. at de er robuste og kan gældsafvikle. GR mener, at de nuværende regler gør det vanskeligt for en ny og yngre ejer at overtage en virksomhed, når der ikke findes fleksible muligheder for at reducere kapitalen (slanke balancen) i forbindelse med generationsskifter.

GR mener ikke, at hjemstedsflytninger handler om skattefiduser. Ved ønske om salg af større virksomheder opstår der inden for visse brancher den væsentlige udfordring, at det ikke er muligt at finde købere på Grønland. I disse tilfælde er det derfor nødvendigt at søge mod udenlandske købere, som ofte vil indsætte koncernens egen ledelse i den grønlandske virksomhed.

Andre hjemstedsflytninger opstår ved tilpasning af ledelsen i koncerner med udenlandske ejere, f.eks. hvor den lokale direktør fratræder, og der indsættes en ny daglig ledelse fra koncernen, der er hjemmehørende i udlandet. Lovforslagets vidtgående beskatning vil obstruere for, at udenlandske virksomheder vil investere i virksomheder på Grønland. Dette vil uundgåeligt føre til tab af arbejdspladser.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Et køb af hele eller dele af aktiekapitalen i et selskab vil i sig selv ikke udløse en ophørsbeskatning efter forslaget. Kun hvis kapitalejeren flytter selskabets hjemsted ud af Grønland, vil forslaget medføre en beskatning.

Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Erhverv om, hvorvidt køb og salg af selskaber udløser en fraflyttebeskatning. Der er i skattelovgivningen mulighed for at "slanke et selskab" ved at udbetalte opsparet kapital med en udbyttedifferenceskat, hvis det sker i forbindelse med en aftale om generationsskifte, jf. § 87, stk. 4.

GR mener, at udover at forslaget adresserer et problem, som nærmest ikke eksisterer, så vil lovforslaget om udbyttebeskatning ved fraflytning af hjemsted efter GRs opfattelse ramme utilsigtet, vilkårligt og uretfærdigt, ligesom lovforslaget vil føre til uafklarede problemstillinger og negative konsekvenser for det grønlandske samfund.

GR oplister herefter nogle utilsigtede virkninger, som GR læser forslaget.

GR mener, at udbyttebeskatning ved fraflytning af hjemsted vil afstedkomme en art af dobbeltbeskatning.

Der henvises til besvarelsen ovenfor vedrørende dobbeltbeskatning. Forslaget er som nævnt fremsat på baggrund af 1 konkret sag, hvorfor problemstillingen er sjælden, men forslaget er ikke uden praktisk relevans.

GR mener, at den foreslåede udbyttebeskatning vil ske på baggrund af hele virksomhedens værdi, uanset om virksomhedens værdi er steget eller faldet, hvilket udløser en urimelig og vilkår beskatning. Eksempel: Ejeren har købt selskab A for 20 mio. kr. Efter købet har der været et underskud på 6 mio. kr. i selskab A, og alligevel indtræder der likvidationsbeskatning af 14 mio. kr. ved fraflytning af hjemsted, uanset at ejeren har lidt et tab på 6 mio. kr.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Hvis selskabet bliver skattemæssigt hjemmehørende i udlandet, sker der samtidig en varig udførsel af muligheden for at kildebeskatte de udbytter, som udbetales af selskabet. Det er tilfældet selvom udbytterne finansieres ved selskabets virksomhed her i landet. Ejeren af selskabet vil derimod fortsat have andel i de fremtidige udbytter.

Kapitalejeren må derfor indrette sig efter reglerne og betale ophørsskatten, hvis de i fremtiden flytter et selskab ud af Grønland. Der lægges vægt på, ophørsbeskatningen skal være et effektivt værn mod at ophør anvendes til at føre beskatningsgrundlag ud af Grønland, samt at der skal være tale om et simpelt regelsæt. Der er desuden mulighed for at undgå ophørsbeskatningen, hvis kapitalejeren indsætter en ledelse i Grønland. Dette kan også bidrage til en kompetenceopbygning her i landet.

GR mener, at en ejer og direktør, der f.eks. pga. sygdom må flytte til Danmark, blive ramt af ekstra 17 pct. skat på allerede beskattede midler.

GR mener, at en midlertidig direktør i en grønlandsk virksomhed bosiddende i Danmark risikerer at udløse ekstra beskatning på 17 pct. Herved risikerer virksomheden at blive pålagt en betydelig skattebetaling som følge af uformelle eller nødvendige organisationsændringer/-tilpasninger. Der er herved også risiko for, at der opstår "udbyttebeskatning" flere gange ved skift i den daglige ledelse.

GR mener at der en risiko for beskatning ved flytning af ledelsens sæde på trods af, at selskabet fortsætter sin virksomhed på Grønland, og at både selskabet og lønmodtagerne betaler skat til Grønland.

En sag om flytning af det skattemæssige hjemsted vil som hovedregel blive initieret af ejeren selv, eller eventuelt af en udenlandsk skattemyndighed i et DBO-land. Hvis ejeren vælger at flytte

selskabets hjemsted, f.eks. på grund af at vedkommende er flyttet til udlandet, vil dette udløse en beskatning efter forslaget. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Erhverv og Grønlandsbanken vedr. midlertidige udenlandske direktører og behandlingsophold i udlandet.

Det er korrekt, at flytning af ledelsens sæde kan udløse en beskatning. Dette hænger sammen med, at Grønlands ret til at beskatte selskabet tilsvarende snævres ind til primært at omfatte det overskud, der kan henføres til et fast driftssted i Grønland. Forslaget berører ikke beskatningen af løn til de ansatte.

GR mener, at reglerne vil skabe usikkerhed blandt både nuværende og potentielle investorer, ligesom potentielle investorer vil afstå fra at købe eller investere i virksomheder på Grønland. GR mener, at flytning af hjemsted vil udløse høj beskatning, mens lukning af virksomheder kan gennemføres uden ekstra beskatning, da overskuddet allerede er beskattet løbende. Med udgangspunkt i en almindelig økonomisk tilgang vil lovforslaget derfor indebære, at virksomhederne lukkes, hvilket vil føre til tab af arbejdspladser og tab af løbende skatteindtægter. Tab af arbejdspladser rummer langt fra alene et økonomisk element, idet tab af arbejdspladser også fører til en social slagside til ugunst for såvel den enkelte som for det grønlandske samfund.

GR mener, at lovforslaget vil obstruere for erhvervsinvesteringer på Grønland. Samtidig adresserer lovforslaget indirekte den hæmsko, som den nuværende lovgivning grundlæggende lider af, og som kalder på en lovændring.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Der henvises til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlandsbanken vedrørende forslagets forventede konsekvenser og de skattemæssige konsekvenser ved en solvent likvidation af selskabet. Forslaget forventes ikke at medføre lavere investeringer eller tab af arbejdspladser m.v. Særligt henset til forslagets begrænsede rækkevidde og til at forslaget kun forventes at finde anvendelse i meget få tilfælde.

Det er væsentligt, at der arbejdes på at tiltrække erhvervsinvesteringer til Grønland, men dette adresseres via arbejdet med en erhvervsskattereform. Det er ikke hensigtsmæssigt at huller i skattelovgivningen ophøjes til at være velovervejede instrumenter til at tiltrække investeringer til Grønland. De nuværende regler muliggør, at betydelige opsparede overskud og værdier kan føres til udlandet uden beskatning, og uden at der er aktiviteter eller arbejdspladser forbundet med det i Grønland. I det konkrete eksempel, som der er henvist til i de almindelige bemærkninger, var der tale om et selskab uden ansatte og uden igangværende aktivitet på ophørstidspunktet. Efterfølgende har selskabet genoptaget aktivitet i Grønland.

GR mener, at de eksisterende skatteregler spænder ben for selskabshandler. Det fremhæves, at der sjældent er købere i Grønland, og at større virksomheder derfor ofte ender med at blive solgt til udenlandske selskaber, der befinder sig i samme branche.

GR mener, at en hjemstedsflytning i nogle tilfælde er eneste vej til at sikre generationsskifter – ikke for at undgå skat – for skatten undgås ikke – men for at gøre det muligt overhovedet at finde en køber, så ejerskiftet kan gennemføres. GR mener, at et salg til udenlandske ejere sikrer, at arbejdspladserne i Grønland opretholdes.

GR har dernæst et eksempel på et salg af et arkitekt selskab. [Høringssvaret forkortet væsentligt]

GR mener, at de gældende skatteregler ikke rummer mulighed for at slanke balancen i forbindelse med et generationsskifte uden at udløse en samlet skat på 42 pct. - 56 pct. Derfor vil ejerne stå i et dilemma, hvor ejerne skal tage stilling til, om der skal ske salg med høj beskatning, eller om virksomhederne blot skal lukke uden yderligere skat.

GR kommer frem til, at de gældende regler afskærer en medarbejder i Grønland fra at købe sig ind i virksomheden. Og da der ikke er andre arkitekter i Grønland, som kan drive virksomheden, er ejeren nødt til at kigge mod udlandet for at finde en køber.

GR kommer dernæst frem til, at hvis dette salg indebærer, at ledelsen får sæde i Danmark, vil det udløse en udbyttebeskatning efter forslaget ophørsbeskatning. Samtidig vil fremtidige udbytter fra selskabet blive beskattet i Danmark. Konklusionen bliver, at et danske selskab ikke vil købe sig ind i arkitekt selskabet, og dette selskab derfor vil blive lukket med tab af arbejdspladser mv. til følge.

GR har derefter en række bemærkninger til de gældende generationsskifteregler m.v., reglerne om fradragsret for udbytter m.m., som er undladt, da de ikke vedrører lovforslaget.

Høringssvaret ser ikke ud til indeholde bemærkninger til forslaget, men til generationsskiftereglerne og til fraværet af en beskatning ved likvidation. Dette er regler, som ikke berøres af forslaget.

Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret ovenfor vedrørende køb af aktier eller anparter i grønlandske selskaber.

GR anbefaler, at

- Den nuværende affattelse af § 38 bibeholdes.
- Lovforslaget om en udbytteskat ved flytning af hjemsted bør droppes i sin helhed.

Høringssvarets anbefalingspind nr. 1. er imødekommet, idet at den gældende § 38, stk. 1-5, ikke ændres med forslaget. Høringssvarets indstillingspind nr. 2, er ikke indarbejdet i forslaget.

GR håber at deres høringssvar opfattes som et konstruktivt bidrag, som giver anledning til en analyse af bl.a., om der er et hul i de gældende regler, hensigtsmæssigheden af lovforslaget, om lovforslaget har uønskede konsekvenser for erhvervslivet, og om lovforslaget er i strid med de politiske målsætninger om at fremme erhvervslivet m.v. GR mener, at der ikke umiddelbart ses at være foretaget nogen nærmere analyse af lovforslagets konsekvenser.

Det vurderes at lovforslaget kun vil finde anvendelse i meget få tilfælde og at forslagets konsekvenser derfor er begrænsede, både i forhold til antallet af sager som potentielt omfattes af forslaget, og i den økonomiske virkning for erhvervslivet. Forslaget forventes ikke at have væsentlige konsekvenser for lysten til at investere i Grønland, da disse investeringer foretages for at drive virksomhed i landet. Forslaget berører ikke den skat, der betales ved driften af virksomheder.

BDO skriver:

BDO mener, at den gældende § 38 indeholder en meget præcis beskrivelse af exitbeskatning med en nøjagtig opregning af, hvilke skatteobjekter, der er omfattet. Det er BDO's opfattelse, at denne opregning er fyldestgørende og præcis. BDO anbefaler af beholde den nuværende formulering.

Høringssvaret har sammen med høringssvaret fra Grønlands Revision givet anledning til, at forslaget er ændret, således at der ikke foreslås ændringer til den gældende § 38, stk. 1-5.

Til § 38, stk. 6 (tidligere § 38, stk. 3)

BDO mener, at der en sammenblanding af skattesubjekter, beskrevet i bemærkningerne således: "... at aktionærer i udlandet undgår kildeskat i Grønland af udbytter, som ellers ville have været indeholdt af selskabet.". Det som bestemmelsen lægger op til er reelt, at en mulig fremtidig beskatning af aktionærens udbytte i stedet pålægges selskabet, altså at det nu bliver selskabet, der pålægges at indtræde som skattesubjekt i stedet for aktionæren.

Udbytteskatten hviler på aktionæren eller anpartshaveren. Men da udbytter beskattes ved kilden, er det udbytteudbetalende selskab pålagt at indeholde og indbetale udbytteskatten. Forslaget bygger videre på denne ordning. Det er korrekt, at forslaget medfører, at der af selskabet skal opgøres og beregnes en skat på det tidspunkt, selskabet ophører. Men skattesubjektet er fortsat aktionæren, ligesom aktionæren kan være berettiget til nedslag for skatten i medfør af en DBO.

BDO mener, at det er besynderligt, at selskabsskatten på 25 procent i bemærkningerne omtales som "kun", når det faktisk er sådan, at satsen er 25 procent, jf. § 60, stk. 1.

Forslaget berører ikke selskabsskatteprocenten. Selskabsskatten er den skat, som betales af selskabet af sine overskud. Overførsler fra selskabet til aktionæren beskattes med udbytteskattesatsen, der som hovedregel svarer til personskattesatsen. Overførsler fra selskabet til aktionærer beskattes derved på lige fod med f.eks. løn og andre indkomster. Brugen af ordet ”kun ” referer her til den forskel der er mellem selskabssatsen og udbytteskattesatserne.

BDO mener, at den samlede kapitalopbygning faktuel er kompleks, og består af både kapitalindskud, beskattede overskud, beskattede gevinster/tilskud, skattefrie gevinster, ej fradragsberettigede kapitalafgange, tilførsel ved fusion mv. Hertil kommer at beskattede overskud/gevinster mv. har været beskattet med forskellige skattesatser gennem en lang årrække. Komplexiteten er dog ikke pointen her. Pointen er, at forslaget i § 38, stk. 3 helt tilsidesætter den komplekse sammensætning af ”kapitalopbygningen”, og blot foreslår en beskatning på 17 % af egenkapitalen, uanset hvordan den måtte være opstået og sammensat over en lang årrække.

BDO kommer dernæst med 2 eksempler.

Eksempel 1: En person stifter ved pensionering et ejendomsselskab med et kontant indskud på 5 mio. kr. i aktiekapital. Grundet sygdom må ejeren fraflytte Grønland, og selskabet ophøre med være hjemmehørende her i landet.

BDO bemærker, at beskatningen her vil give anledning til en ophørsbeskatning efter § 38, stk. 6, på 850.000 kr. efter forslaget, selvom der ikke har været indkomster i selskabet endnu.

Eksempel 2: Et selskab KNT A/S med en egenkapital på 1.200 mio. kr.

Det islandske fiskeriselskab Icelandfish Ehf har for nogle år siden for 1.500 mio.kr. erhvervet aktierne i selskabet KNT A/S, der udover at drive fiskeri og fabrikker i Grønland har aktiebesiddelser i store dele af verden. KNT A/S havde på det tidspunkt en egenkapital på 1.200 mio.kr. Selskabet er stiftet for ca. 35 år siden ved apportindskud af en lang række aktiver. Selskabet har haft både store overskud, men også store underskud og nedskrivninger. Selskabets tidligere ejer har ad flere omgange tilført betydelige midler til selskabet, ligesom selskabet har deltaget i incitament, hvor offentlige midler er tilført som tilskud til køb af aktiver. Selskabet har et fornuftigt cash-flow, men opsamler begrænset likviditet. Den komplekse sammensætning af selskabets balance og historik betyder at der ikke er frie reserver til udbytte.

KNT A/S hovedkontor i Paamiut brænder ned og det er ikke muligt at købe/leje noget tilsvarende her i landet. Et nyt hovedkontor er under opførsel, hvilket dog vil tage 3 år. Selskabet ledelse flytter derfor ledelsens sæde til ledige kontorer i Danmark. De danske skattemyndigheder mener, at der er tale om et skifte af skattemæssigt hjemsted.

BDO bemærker, at der her efter gældende ret § 38, stk. 1-5, vil ske en beskatning af KNT A/S' aktiebesiddelse på 300 mio. kr.

BDO bemærker dernæst, at det nye vil være at KNT A/S skal indeholde og indbetale en skat på 191 mio. kr. af de 1.200 mio. kr. efter forslagens § 38, stk. 6 (tidligere § 38, stk. 3)

BDO mener, at begge eksempler illustrerer, at lovforslagets angivelige hensigt med at beskatte et muligt udbyttepotentiale ikke er lykkedes, idet beskatningen omfatter hele egenkapitalen. I ingen af de nævnte eksempler er der opbygget kapital, som medfører, at et selskabs aktionærer i udlandet undgår kildeskat i Grønland på udbytter, som ellers ville være indeholdt af selskabet. Ingen af selskaberne har selskabsretligt oparbejdet frie reserver til udbytte.

De to eksempler er i hver sin ende af skalaen over kompleksitet, men efter BDOs bedste opfattelse ganske repræsentative for grønlandske selskaber, og dermed også repræsentative for konsekvenserne af lovforslaget, nemlig at der med forslaget vil blive opkrævet skat af fortjenester, som ikke eksisterer.

Bemærkningerne lægger op til, at der er et stort problem med selskabers flytning af hjemsted. I praksis er det særdeles sjældent, at det forekommer, og det er BDOs opfattelse, at de nugældende regler i den eksisterende § 38 fungerer hensigtsmæssigt, og faktisk medvirker til, at der bliver beregnet og opkrævet skat af den fortjeneste, der er oparbejdet i Grønland, og BDOs anbefaling er helt klart, at denne bestemmelse fastholdes.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Der henvises til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Revision vedrørende om det er rimeligt at ejeren af et selskab beskattes, hvis der har været et tab i selskabet i forhold til anskaffelsessummen, eller den kapital som er indskudt i selskabet ved stiftelsen.

Der gives i høringssvaret udtryk for, at det er meget sjældent, at selskaber flytter skattemæssigt hjemsted. Dette er også Naalakkersuisut vurdering. Dette skyldes også, at en flytning af hjemsted kan have skattemæssige konsekvenser både i Grønland og i udlandet, i det tilfælde, at det skattemæssige hjemsted på et senere tidspunkt flyttes tilbage til Grønland.

Forslaget skal forhindre, at flytningerne af skattemæssigt hjemsted bliver anvendt til at flytte overskud ud af landet. Det sker ved at beskatte den netto-formue, der grundet ophøret føres ud af Grønland. Forslaget tager derved hensyn til, hvor stor en gæld, der er i selskabet, men det har ikke betydning, hvordan nettoformuen i selskabet er opstået, f.eks. som følge af værdistigninger af selskabets aktiver, opsparet overskud, skattefrie gevinster m.v. Uanset hvordan den positive egenkapital er opstået, vil der ikke til fordel for Grønland af selskabet blive indeholdt kildeskat af de udbytter som udbetales af selskabet, efter det er ophørt med at have hjemsted i Grønland.

Permagreen Grønland A/S (Permagreen) skriver:

Permagreen støtter fuldt ud de bemærkninger, som Grønlands Erhverv har indsendt, og deler den generelle bekymring for, at de foreslåede ændringer kan få u hensigtsmæssige konsekvenser for både det grønlandske erhvervsliv og for Grønlands samlede udvikling.

Permagreen mener, at det fremlagte forslag indebærer en risiko for, at det bliver mindre attraktivt at drive virksomhed i Grønland og vanskeligere at tiltrække nye investeringer. Forslaget kan samtidig skabe usikkerhed i forbindelse med generationsskifte, ejerskifte eller strukturelle ændringer, som i forvejen kan være udfordrende i et lille marked som det grønlandske. Permagreen deler derfor bekymringen for, at der kan opstå situationer, hvor selskaber utilsigtet pålægges yderligere skat, hvilket kan svække incitamentet til fortsat drift, udvikling og beskæftigelse.

Forslaget forventes ikke at have betydning i mange tilfælde og forventes derfor ikke at have væsentlige konsekvenser. Høringssvaret giver ikke en begrundelse for, hvorfor forslaget skulle have disse meget negative virkninger. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Erhverv ovenfor.

Permagreen ønsker på ingen måde at underminere hensigten om at sikre, at værdier optjent i Grønland også beskattes i Grønland. Permagreen mener dog, at dette bedst opnås gennem målrettede og proportionale værn, der ikke samtidig skaber barrierer for den nødvendige kapitaltilførsel og investering, som Grønland er afhængig af.

På denne baggrund skal Permagreen opfordre til, at forslaget ikke gennemføres og at man i stedet går i dialog med erhvervslivet om, hvordan vi bedst kan balancere hensynet til et robust skattegrundlag med behovet for at skabe et attraktivt og udviklingsvenligt erhvervsklima. Permagreen stiller sig gerne til rådighed for en sådan dialog og bidrager gerne med konkrete erfaringer og forslag til løsninger.

Permagreen ser frem til, at der findes en model, som både understøtter Grønlands skattebase og fremmer en bæredygtig udvikling for alle aktører.

Der vil i forbindelse med den kommende erhvervsskattereform og i dialog med erhvervslivet blive arbejdet med at få skabt en mere erhvervsvenlig erhvervsbeskatning, som kan skabe grundlag for mere vækst. Forslaget er ikke relateret til erhvervsskatteformen, men har til formål at være et værn omkring udbyttebeskatningen.

Naalakkersuisut er enig i, at der skal være tale om proportionale værn, der ikke hæmmer udenlandske investeringer. Som beskrevet forhindrer forslaget ikke udenlandske investeringer og

forventes kun at omfatte meget få tilfælde. Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlands Erhverv og Grønlands Revision i forhold til forslagets virkning for erhvervslivet.

Arctic Law Greenland (Arctic Law) skriver:

Arctic Law bemærker, at forslaget er fremsat på baggrund af 1 eksempel. Og at selskaberne giver selskabsskattebetalinger på ca. 40 mio. kr. til landskassen og A-skattebetalinger på omkring 6.000 mio. kr.

Arctic Law mener derfor, at der bør fokuseres på A-skattebetalinger, og at de kommer fra arbejdspladser. Jo flere arbejdspladser, der generes og fastholdes i Grønland, jo flere A-skatteindbetalinger og dermed jo flere penge at drive Grønland for.

Arctic Law mener, at forslaget utvivlsomt vil have en u hensigtsmæssig slagside, idet det må forventes, at det på et tidspunkt vil ramme en mindre grønlandsk virksomhed. Og at beskatningen vil indtræde, uanset hvad selskabet måtte have bidraget med i Grønland, hvor mange arbejdspladser, selskabet har genereret i Grønland og hvad selskabets adresse i øvrigt måtte være, så vil det forhold alene, at selskabets ledelse måtte tage ophold uden for Grønland herunder i resten af Rigsfællesskabet medføre, at der vil sket beskatning af virksomhedens egenkapital med 17 %.

Arctic Law peger på et tænkt eksempel, i form af et familiedrevet mindre selskab med eksempelvis tre ansatte, hvor selskabets indehaver og/eller direktør (typisk samme person) måtte blive syg og som følge af det sundhedstilbud, der findes i Grønland måtte vælge at flytte sin adresse til Danmark for at opnå ret til danske sundhedsydelser, så vil der i forbindelse med pågældendes flytning, der er en nødvendighed for at opnå adgang til behandling i sig selv medføre en beskatning, der formentlig i mange tilfælde vil medføre selskabets de facto nedlukning og dermed nedlukning af arbejdspladser.

Dette vil gælde uanset begrundelsen for flytningen, og uanset om pågældende måtte have umiddelbare eller langsigtede planer om at returnere til Grønland efter endt sygdom.

Det lægges til grund, at det ikke er de grønlandske politikeres ønske, at små og mellemstore grønlandske selskaber, herunder selskaber, der alene består af ejeren, udsættes for den risiko i en sygdomssituation at være stavnsbundet til Grønland af skattemæssige og for familien vitale økonomiske forhold, der kan være begrænsende for den enkelte grønlænders mulighed for at opnå livsforlængende behandling endside behandling, der vil have betydning for den enkeltes overlevelsesmuligheder.

Arctic Law mener, at dette desuden vil være tilfældet, hvis ejeren eller en leder af uddannelsesmæssige årsager midlertidigt tager ophold uden for Grønland. Forslaget vil dermed

også være hæmmende for den grønlandske private sektors muligheder for uddannelsesmæssig opkvalificering.

Arctic Law mener, henset til at forslaget er baseret på 1 tilfælde, at det administrative og undersøgende arbejde forud for lovforslagets fremsættelse har været begrænset og uden indsigt i de særlige grønlandske forhold, herunder indsigt i den private erhvervssektor i Grønland der i udstrakt grad består af små og mellemstore virksomheder, hvor ovenstående scenarie utvivlsomt kommer til at udfolde sig.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Ophold uden for Grønland, grundet uddannelse eller efteruddannelse eller ophold i forbindelse med midlertidig sygdomsbehandling uden for Grønland, medfører i udgangspunktet ikke, at ledelsens sæde skifter til det pågældende land. Der henvises desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlandsbanken og Grønlands Erhverv i forhold til kortvarige ophold uden for Grønland.

Arctic Law mener, at forslaget vil have en incitamentsbetydning i forhold til etablering af internationale virksomheder, herunder mineselskaber, i Grønland, da en virksomhed risikerer grundet en forglemmelse eller lignende at blive uforholdsmæssigt voldsomt beskattet.

Arctic Law peger på, at der ved en etablering af det udenlandske selskab risikerer at blive ophørsbeskatning, hvorimod forslaget ikke vil have konsekvenser for faste driftssteder af udenlandske selskaber.

Arctic Law mener, at lovforslaget vil kunne have en ikke uvæsentlig betydning for udenlandske virksomheders tilbøjelighed til at etablere et fast driftssted i Grønland som alternativ til reel etablering. Det må i den forbindelse bemærkes, at en fast etablering alt andet lige vil have en større formodning for sig at ville skabe varige arbejdspladser til sammenligning med et fast driftssted, der vil kunne afsluttes i Grønland med dags virkning.

Ligeledes må ovenstående forventes at kunne få betydning for minedrift i Grønland, da også denne lovgivning vil kunne påvirke investeringslysten negativt, idet der igen er tale om en regel, der kan synes vilkårlig og med uforholdsmæssigt store økonomiske konsekvenser for et mineselskab, der orienterer sig internationalt. Det bemærkes, at selskaber uden udnyttelsestilladelse fortsat kan vælge det faste forretningssted frem for reel etablering.

Det må anses for sandsynligt, at mineselskaber, der etablerer sig i Grønland, på samme vis som andre selskaber, der etablerer sig i Grønland, i udgangspunktet måtte ønske en ledelse, der bor og opholder sig i Grønland, af åbenlyse årsager. Det kan imidlertid ikke afvises, at det ville kunne ske, at et selskab må afskedige den pågældende, eller at pågældende selv siger op, og at selskabet i den situation vil være tilbøjeligt til at vælge en interim direktør eller ledelse, der ikke er bosiddende i

Grønland – herunder en person tilknyttet virksomhedens eventuelle moderselskab. Uanset at løsningen er kortvarig og uden tanke om at flytte virksomheden, så vil dette kunne udløse en uforholdsmæssigt stor beskatning af selskabet, der utvivlsomt vil have betydning for selskabets økonomiske bæredygtighed, med den konsekvens, at grønlandske arbejdspladser og dermed A-skatteindtægter for Landskassen kan gå tabt. Det forekommer usandsynligt, at de grønlandske politikere måtte ønske dette scenarie for Grønland.

Henset til at lovforslaget er baseret på 1 noteret tilfælde, så gøres det gældende, at det administrative og undersøgende arbejde forud for lovforslagets fremsættelse har været begrænset og uden indsigt i de forhold, der gør sig gældende for internationale og herunder danske selskaber, der ønsker at bidrage til den grønlandske erhvervsudvikling, men som må antages i et eller andet omfang i hvert fald at gøre sig overvejelser om alternativer, herunder alene ved at etablere sig fra et fast driftssted.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i forslaget. Der peges på, at forslaget kun forventes at have virkning i meget få tilfælde. Det er desuden som angivet i hovedsagen fuldt tilstrækkeligt for, at den fulde skattepligt bevares, at selskabet er indregistreret som hjemmehørende i Grønland. Det vil derfor i almindelighed være selskabsejerne selv, der initierer en fraflytning. Det bemærkes endvidere, at en flytning af selskaber til udlandet i udgangspunktet er forbundet med en nedlukning og likvidation af selskabet i Grønland, og et efterfølgende indskud af værdier og aktiver i et nyt fortsættende udenlandsk selskab.

Arctic Law mener, at forslaget set i forhold til forslagets forventede indkomstmæssige betydning for Grønland vil medføre en eklatant øget administrativ byrde for Grønlands Selvstyre, der synes i modstrid med det generelle politiske ønske om at slanke den offentlige administration.

Arctic Law mener, at forslaget betyder, at myndighederne fremover skal kontrollere ledelsens bopæl i samtlige ca. 4.500 selskaber/ foreninger årligt, og eventuelt flere gange årligt hvis ikke på daglig basis, for at sikre, at selskaberne lever op til deres indberetningspligt i forhold til ledelsens placering.

Arctic Law mener, at udgifterne til administration ikke står mål med de begrænsede indtægter fra forslaget. Arctic Law peger på, at forslaget er baseret på kun 1 noteret tilfælde. Arctic law mener desuden, at dette vil udhule gevinsterne af lovforslagets økonomiske betydning, og at dette på ingen måde er adresseret i lovforslagets bemærkninger.

Høringssvaret har sammen med høringssvaret fra Grønlandsbanken og Grønlands Erhverv givet anledning til, at forslagets bemærkninger er udbygget for at give en bedre beskrivelse af reglerne om subjektiv skattepligt for selskaber. Forslaget medfører ikke en pligt for skatteforvaltningen til at

føre en øget kontrol med dette område. Der henvises til desuden til besvarelsen af høringssvaret fra Grønlandsbanken og Grønlands Erhverv vedrørende skatteforvaltningens kontrol.

Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling (ISIIN) skriver:

ISIIN bemærker, at i forbindelse med udbuddet af de store vandkraftpotentialer ved Tasersiaq og Tarsartuup Tasersua vil det være et potentielt scenarie, at vandkraftanlægget er placeret uden for byer og mindre bosteder, men at selve fabriksanlægget er placeret i en by eller mindre bosteder. Et sådant vandkraftværk vil ikke være opført på vegne af Grønlands Selvstyre, men være et kommercielt projekt.

ISIIN er usikker på, om denne form for anlægsprojekter vil være omfattet bruttoskatteordningen. Det anbefales, at det sikres at denne form for projekter beskattes på samme måde som vandkraftværker, hvis hovedformål er at forsyne et industrielt formål uden for eksisterende byer og mindre bosteder.

Det henhører under skatteforvaltningens kompetence at træffe afgørelse om, hvorvidt et konkret projekt eller anlægsarbejde omfattes af bruttoskatteordningen.

Den umiddelbare fortolkning af de gældende bestemmelser er, at projektet, som beskrevet i høringssvaret, vil være omfattet af bruttoskatteordningen, idet det afgørende er, at vandkraftanlægget opføres uden for eksisterende byer og bygder (bosteder), og at det forsyner et industrielt formål, f.eks. en fabrik.